

บทที่ ๖

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว

การศึกษาถึงความรู้และทัศนคติตลอดจนแนวความคิดเห็นต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีต่อเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวให้ได้ผลดี เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพราะในปัจจุบันนี้ยังไม่มีผู้ใดทราบแน่ชัดว่าควรจะวางหลักสูตรการเรียน การสอนในเรื่องนี้อย่างไรจึงจะเหมาะสมและเกิดผลดีต่อผู้เรียน ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จะเน้นประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผนการจัดการเรียน การสอนเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวให้เกิดผลดี และบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ตลอดจนจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าควรจะต้องให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างเปิดเผยได้หรือยังในประเทศไทย

ในการศึกษาครั้งนี้จะแบ่งแนวทางการศึกษาออกเป็น ๒ ตอน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการศึกษามากขึ้น ดังนี้คือ

๑. ศึกษาถึงพื้นความรู้โดยทั่วไป และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษา
๒. ศึกษาถึงพื้นความรู้โดยทั่วไป และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ก่อนที่จะทำการศึกษาถึงเรื่องดังกล่าวข้างต้นนั้น จะทำการศึกษาถึงแนวความคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษา ซึ่งมีผู้ศึกษาค้นคว้าไว้มาพิจารณาประกอบเพื่อจะได้เป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบ และเพื่อประโยชน์ในการวางหลักสูตรการเรียนการสอนดังนี้คือ

H. Frederick Kilander ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้คือ

๑. การเรียนเพศศึกษาจะช่วยให้คนหนุ่มสาวและครอบครัวเตรียมตัวที่จะพบปัญหาต่าง ๆ ของชีวิต

๒. ช่วยแก้ปัญหาความผิดพลาดทางเรื่องเพศ และแก้ความเข้าใจผิดในเรื่องเพศศึกษา
๓. ลดความขัดแย้งเกี่ยวกับความต้องการทางเพศตามธรรมชาติและข้อห้ามทางประเพณีนิยม
๔. ช่วยแก้ปัญหาชีวิตครอบครัว การครองเรือน การเลือกคู่ ลดจำนวนการหย่าร้างและปัญหาการโรค

นอกจากนี้ เขาได้กล่าวถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบในการเรียนการสอนเพศศึกษาคควรจะได้แก่ บิดามารดา ซึ่งถือว่าเป็นแม่พิมพ์ขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเป็นแหล่งที่ให้ความรู้ ความเข้าใจและรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ โบสถ์ วัด ช่วยให้ด้านการพัฒนาด้านภูมิศีลธรรมทางเพศ พิธีแต่งงาน ชุมชน สื่อมวลชนต่าง ๆ ช่วยถ่ายทอดความรู้ในด้านเพศศึกษา^๑

Esther D. Schulz และ Sally R. Williams ได้กล่าวถึงจุดประสงค์หลักของการเรียนการสอนเพศศึกษาไว้ว่า การเรียนเพศศึกษาจะช่วยให้นักเรียนมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างถูกต้อง และรู้จักแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมและตัวเองก็เกิดความพอใจ ผลลัพธ์ที่ได้นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อตัวเองแล้วยังจะเกิดประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมด้วย^๒

---

^๑H. Frederick Kilander, "Family Life and Sex Education," School health education, (New York : The Macmillan Company, 1968), p.188-208.

^๒Esther D. Schulz and Sally R. Williams, "Family life and Sex Education : Curriculum and Instruction" (New York : Harcourt, Brace and World Inc., 1969), p.7.

Helen Manley ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับด้านเพศศึกษาและกล่าวถึงแนวทางในการจัดหลักสูตรเพศศึกษาว่าหลักสูตรการเรียนการสอนเพศศึกษาของแต่ละท้องถิ่นอาจจะแตกต่างกันได้เพราะแต่ละท้องถิ่นมีสภาพเศรษฐกิจ สังคม ชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ภูมิหลัง ศาสนา ตลอดจนมีลัทธิทางการเมืองแตกต่างกัน ดังนั้นหลักสูตรการเรียนการสอนของแต่ละแห่งอาจแตกต่างกันโดยพิจารณาถึงสภาพดังกล่าวเป็นหลัก แต่จุดมุ่งหมายในการเรียนอาจจะเหมือน ๆ กัน การกำหนดหลักสูตรต้องคำนึงถึง เนื้อหา อุปกรณ์การเรียน ผู้สอน นักการศึกษา ตลอดจนคณะกรรมการในการร่างหลักสูตร ครู ควรจะต้องเตรียมโครงการณ์เกี่ยวกับหลักสูตร และกำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้คือ

๑. หลักสูตรควรจะได้รับ การยินยอมและสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ผู้อำนวยการ และกรรมการศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในการบริหารงานและครู ทุกฝ่ายจะต้องเข้าใจหลักสูตร
๒. ผู้ปกครองตลอดจนประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น ๆ ควรจะมีส่วนในการเสนอความคิดเห็น และโครงการณ์ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษา
๓. เพศศึกษาควรจัดให้อยู่ในหลักสูตรอย่างเหมาะสม ไม่ควรจะให้ดูเหมือนว่าพิเศษหรือแตกต่างไปจากวิชาอื่น ๆ
๔. โครงการณ์เรียนเพศศึกษาควรจะแน่นอน และมีการประเมินผลอย่างรอบคอบ โครงการณ์สอนควรจะทำให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์
๕. ครูที่ทำการสอนจะต้องเตรียมตัวอย่างดี เพราะว่ารากฐานของความสำคัญมาจากครู ผู้ซึ่งเป็นผู้ชี้และถ่ายทอดวิชาการ
๖. การสอนเรื่องเพศศึกษาควรจะปูพื้นฐานความรู้ให้กับเด็กตั้งแต่ระดับอนุบาล และต่อเนื่องไปตลอดทั้ง ๑๒ ระดับ

เกี่ยวกับด้านครูที่สอนนั้นเขากล่าวว่า ความสำเร็จในการสอนของครูไม่ได้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางเพศของครู หรือสถานภาพแห่งการเป็นสามีภรรยาหรือความเป็นพ่อแม่ แต่ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในความสัมพันธ์ของมนุษย์ ประสบการณ์ในชีวิต และการมีปฏิภาณที่ดี ลักษณะพิเศษบางอย่างของครูที่จะทำให้การสอนเพศศึกษาประสบความสำเร็จ คือ

๑. นักเรียนจะต้องมีความเข้าใจ ความเชื่อถือ และความไว้วางใจในครูที่สอน
  ๒. ครูจะต้องมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความพอใจในชีวิตครอบครัว
  ๓. มีสามัญสำนึกและการวินิจฉัยที่ดี ซึ่งรวมทั้งความเข้าใจต่อศีลธรรม คุณงามความดีต่าง ๆ ของชุมชน
  ๔. มีความสามารถที่จะรับและแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยปราศจากความหนักใจ
  ๕. มีพื้นความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ การใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอนได้อย่างถูกต้อง
  ๖. การศึกษาเพศศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา บางที่อาจจะแทรกอยู่ในวิชาวิทยาศาสตร์ สุขวิทยา ซึ่งครูจะต้องรู้และเข้าใจว่าจะสามารถแทรกอยู่ในตอนใด^๑
- Ira L. Reiss ได้กล่าวถึงลักษณะของครูที่จะสอนเพศศึกษาได้ดี จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้คือ
๑. จะต้องมีความตั้งใจในการสอน มีความกระตือรือร้นที่จะสอนให้รู้อย่างชัดเจน
  ๒. จะต้องรู้เนื้อหาวิชาโดยตลอดอย่างครบถ้วน และทันต่อเหตุการณ์ข่าวสารต่าง ๆ
  ๓. สามารถบอกลักษณะขอบเขตของเนื้อหาวิชา และไม่ใช่อารมณ์ส่วนตัวเป็นเครื่องตัดสิน
  ๔. ครูที่สอนควรจะได้รับทราบเรื่องอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ใจศวิทยา มนุษยวิทยาและสังคมวิทยา

---

^๑Helen Manley, "Starting a Program of Sex Education," The Individual Sex and Society (London : The John Hopkins Press, 1969), p.53-65.

พร้อมนี้ได้เสนอว่าควรจะบรรจุเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรโดยเฉพาะของโรงเรียนและควรจัดสอนในระดับวิทยาลัยด้วย^๑

Robert A. Harper และ Walter R. Stokes ได้ทำการศึกษาด้านเพศศึกษา และได้เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาว่า ปัจจุบันนี้เพศศึกษานับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่บิดามารดาควรจะต้องศึกษาเกี่ยวกับด้านเพศศึกษาจากหนังสือหรือคู่มือต่าง ๆ เพื่อจะได้ช่วยแนะนำบุตรของเขาได้อย่างถูกต้อง และสามารถตอบปัญหาหรือคำถามต่าง ๆ ได้ อย่างถูกต้อง^๒

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการเรียนการสอนเพศศึกษาในประเทศไทยนั้น ได้มีผู้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายท่านด้วยกันดังกล่าวมาข้างแล้วในบทที่ ๑ แต่เพื่อเป็นแนวทางศึกษาเปรียบเทียบเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในบทนี้จะขอกล่าวเพิ่มเติมอีกดังนี้คือ

จากการจัดนิทรรศการเรื่อง "เพศ" ซึ่งจัดโดยชุมนุมนิสิตหญิง ฝ่ายวิชาการ สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจัดขึ้นในระหว่างวันที่ ๒๘ สิงหาคม - ๓ กรกฎาคม ๒๕๑๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บุคคลทั่วไปได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องกับได้ตระหนักถึงตัวปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องเพศ และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ปลุกฝังทัศนคติการสร้างครอบครัวที่ถูกต้อง เพราะเรื่องเพศเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ในการจัดนิทรรศการครั้งนี้ ได้จัดให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาด้วย กล่าวคือ ผกาวดี อุดตะวิมิต ได้อภิปรายถึงเรื่อง "ถ้าเราจะสอนเพศศึกษา" ไว้ว่า ถ้าจะสอนเพศศึกษาในประเทศไทยนั้นผู้สอนจำจะต้องปฏิบัติ ดังนี้คือ

^๑Ira L. Reiss, "New Education in health education" p.133.

^๒Robert A. Harper and Walter R. Stokes, "45 Levels to sexual understanding and experiment," p.9.

๑. ไม่ควรอ่านแต่หนังสือเรื่องนี้และสอนออกไปตรงตัว คำอธิบายต่าง ๆ และการแสดงสีหน้าปรกติธรรมตา ช่วยคลี่คลายในวิชานี้ก็กลายเป็นวิชาธรรมดาสามัญที่น่าสนใจพอควร เช่น วิชาอื่นๆ

๒. ตอบคำถามตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม ถ้าเด็กไม่ถามเลยก็อาจจะสนับสนุนให้โอกาสพยายามทำให้เด็กรู้ว่าสิ่งที่ถามนั้นไม่ใช่สิ่งสกปรกน่าละลายเกลียดชังแต่อย่างไร

๓. ศัพท์เหมาะสมถูกต้อง และคำตอบตรงความเป็นจริงจะช่วยทำให้วิชาเพศศึกษาเป็นที่เข้าใจ และยอมรับอย่างสุภาพว่าเป็นศาสตร์หนึ่งที่สามารถสอนได้และเข้าใจได้ จะช่วยให้ชีวิตอนาคตของหนุ่มสาวเป็นไปอย่างถูกทำนองคลองธรรมตามประเพณีไทยยิ่งขึ้น ดีกว่าปกปิดเอาไว้เป็นความลับอย่างเงิบ ๆ แล้วปล่อยให้เด็กที่กำลังอยากรู้ต้องทดลองหาความรู้เอาเองในทางผิด ๆ ที่บางครั้งวาก็ก่อให้เกิดเหตุการณ์ต้องแก้ไขมากมายไปเปล่า ๆ

พร้อมนี้ได้เสนอว่า พ่อแม่และครูควรจะต้องเป็นที่ปรึกษาสำหรับเด็ก จะช่วยให้ชีวิตชายหญิงวัยรุ่นของเราวันนี้ดำเนินไปอย่างถูกต้อง มีการระมัดระวังยับยั้งและการป้องกันที่ไม่นำตัวไปสู่ความลำบากทุกซักร้อน^๑

จากคอลัมน์อาทิตย์ระรื่นได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาได้ผลดังนี้คือ คุณหญิงสมานใจ ตรงแพทยาคุณนายกสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้ให้ความเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า สมควรที่จะเปิดสอนในหลักสูตรวิชาเรียน เพื่อให้เด็กทั้งหญิงและชายได้รู้แจ้งเห็นจริงเสียที การได้รู้อะไรเป็นอะไรดีกว่าไม่รู้เสียเลย การสอนในเรื่องเพศศึกษาถึงเวลาที่บ้านเราควรจะต้องบอกให้เด็กได้รู้อย่างโจ่งแจ้งเสียที ไม่ควรจะเห็นเป็นเรื่องลึกลับ ปิด ๆ บัง ๆ กันอีกต่อไป จะกลายเป็นเรื่องยั่วกิเลส เพราะเรื่องไหนที่ปิดกั้นนักมักจะทำให้เกิดความอยากรู้อยากจะลองเล่นเสมอ จะเห็นว่า

^๑ ชุมนุมนิสิตหญิงและฝ่ายวิชาการ, สโมสรนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เพศ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดนิสิตการพิมพ์, ๒๕๑๗), หน้า ๖-๘.

คนไทยเรา เรื่องบางเรื่องยังไม่ยอมรับสภาพความจริงอยู่ จึงกลายเป็นช่องทางไปสู่ภัยพิบัติ
 ดังที่พบอยู่เสมอในสังคมบ้านเราทุกวันนี้ ท่านต่อมาที่เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ
 ศิษย์ วาสนาส่ง ได้เป็นหนึ่งในจำนวนผู้สนับสนุนให้เปิดสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนพร้อม
 กับให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า การสอนในเรื่องนี้ควรจะให้ไปในด้านวิทยาศาสตร์
 หรือวิทยาการ โดยผสมผสานไปในวิชาสุขศึกษาก็ได้ แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
 ใหม่ และควรจะต้องปลูกฝังโดยให้รู้ทีละน้อย ๆ จนเกิดความเคยชิน ไม่ถือเป็นเรื่องลามกอีก
 ต่อไปเมื่อพูดถึง ส่วนครูผู้สอนจะต้องเป็น ไม่ใช่เห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องทะเล่สิ่งดั่งดั่ง และเด็ก
 ฝึกเรียนที่เหมาะสมกับการรับในเรื่องนี้ควรเป็นเด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑^๑

เมื่อได้ทราบถึงแนวความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
 เพศศึกษาของบุคคลต่าง ๆ แล้ว ก็พอจะเป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบกับผลงานวิจัย
 ครั้งนี้ได้ เพราะการวิจัยในบทนี้ มุ่งศึกษาถึงพื้นความรู้โดยทั่วไป และทัศนคติของนักเรียน
 ที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษา และการวางแผนครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการวาง
 หลักสูตรการเรียน การสอนเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว และทำให้ทราบถึงแนว
 ความคิดของประชากรในช่วงอายุหนึ่ง ในระดับการศึกษาหนึ่งจะเป็นประโยชน์ในการศึกษา
 เปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรอื่น ๆ และเป็นเครื่องตัดสินใจว่าจะจัดแนวทางการเรียน
 การสอนในรูปใด

ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นแล้วว่า การศึกษาครั้งนี้จะแบ่งเป็น ๒ ตอนคือ

๑. ศึกษาพื้นความรู้โดยทั่วไปและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
 เพศศึกษา
๒. ศึกษาพื้นความรู้โดยทั่วไป และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
 เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ซึ่งแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้คือ

---

^๑ มาการิน, "อาทิดย์ระรีน", ไทยรัฐ (๑๗ กันยายน ๒๕๒๑), หน้า ๗.

๑. ศึกษาพื้นฐานความรู้โดยทั่วไปและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษา
พื้นฐานความรู้โดยทั่วไปในด้านเพศศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงแหล่งที่มาหรือแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนมีอยู่แล้ว ตลอดจนผู้ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องเพศ โดยจำแนกตาม เพศและประเภทของโรงเรียน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบในเรื่อง ทัศนคติตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนต่อเรื่องนี้ ดังนี้คือ

ความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนมีอยู่แล้ว

เมื่อถามถึงความรู้ในเรื่องเพศศึกษาที่นักเรียนมีอยู่แล้ว (ตารางที่ ๓๗) โดย ศึกษารายตามเพศและประเภทของโรงเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าไม่แน่ใจว่ามีความรู้ถูกต้องถึงร้อยละ ๔๑.๘ และมีความรู้ไม่พอร้อยละ ๔๐.๗ ส่วนผู้ที่ตอบว่ามีความรู้ เพียงพอแล้ว ร้อยละ ๕.๔ และไม่มีความรู้เลย ร้อยละ ๑.๑ ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่ทราบ ไม่ตอบมีร้อยละ ๒.๒ และ ๔.๘ ตามลำดับ

ถ้าพิจารณาแยกตามเพศของนักเรียนพบว่า นักเรียนชายตอบว่าไม่แน่ใจว่ามีความรู้ถูกต้องร้อยละ ๓๑.๒ ส่วนนักเรียนหญิงตอบว่าไม่แน่ใจว่ามีความรู้ถูกต้องร้อยละ ๔๑.๔ นักเรียนชายที่ตอบว่ามีความรู้ยังไม่พอมีร้อยละ ๔๕.๐ นักเรียนหญิงมีร้อยละ ๓๓.๑ ที่ตอบว่าเพียงพอแล้ว นักเรียนชายมีร้อยละ ๑๒.๔ นักเรียนหญิงมีร้อยละ ๖.๓ และมีเพียงร้อยละ ๑.๓, ๑.๐ ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ตอบว่าไม่มีความรู้เลย เมื่อเปรียบเทียบนักเรียนทั้งสองกลุ่มจะเห็นได้ว่านักเรียนหญิงตอบว่าไม่แน่ใจว่ามีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนชายสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้มากกว่านักเรียนหญิง จึงมีความมั่นใจว่ามีความรู้ถูกต้องมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงไม่สามารถพูดหรือศึกษาเรื่องนี้ได้อย่างเปิดเผยเพราะระบียบ ประเพณีของสังคมไทย

ถ้าจะศึกษาเรื่องนี้ตามประเภทของโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่ามีความรู้ถูกต้องร้อยละ ๔๐.๖, ๔๒.๘, ๓๑.๗, ๔๒.๐ และ ๔๑.๗ ตามลำดับประเภทของโรงเรียน

ตารางที่ ๓๗

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่นักเรียนมีอยู่แล้ว เพศ และประเภทของโรงเรียน

ประเภท ของโรงเรียน	ความรู้เรื่องเพศที่มีอยู่แล้ว						
	เพียงพอแล้ว	ยังไม่พอ	ไม่แน่ใจว่ามี ความรู้ถูกต้อง	ไม่มี ความรู้เลย	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	รวม
นักเรียนชาย	๑๒.๔(๕๔)	๔๔.๐(๒๒๕)	๓๑.๒(๑๔๓)	๑.๓(๖)	๑.๓(๖)	๔.๔(๒๐)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๖.๓(๓๒)	๓๓.๑(๑๖๗)	๕๑.๔(๒๕๔)	*ก(๕)	๓.๐(๑๕)	๕.๒(๒๖)	๑๐๐.๐(๕๑๕)
รวม	๙.๔(๔๑)	๔๐.๗(๓๙๒)	๔๑.๘(๔๐๒)	๑.๑(๑๑)	๒.๒(๒๑)	๔.๘(๔๖)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๙.๙(๔๘)	๔๑.๘(๒๐๒)	๔๐.๖(๑๙๖)	๑.๔(๗)	๒.๑(๑๐)	๔.๑(๒๐)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๘.๙(๔๓)	๓๙.๖(๑๙๑)	๔๒.๙(๒๐๗)	*ก(๔)	๒.๓(๑๑)	๕.๔(๒๖)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๙.๔(๔๑)	๔๐.๗(๓๙๓)	๔๑.๘(๔๐๓)	๑.๑(๑๑)	๒.๒(๒๑)	๔.๘(๔๖)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๑๒.๗(๕๑)	๔๙.๔(๑๕๙)	๓๑.๗(๑๐๒)	*ก(๕)	*ก(๓)	๓.๘(๑๒)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๖.๒(๒๐)	๓๓.๖(๑๐๘)	๕๒.๐(๑๖๗)	*ก(๓)	๒.๘(๙)	๔.๔(๑๔)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๙.๐(๒๙)	๓๙.๓(๑๒๖)	๔๑.๗(๑๓๔)	*ก(๓)	๒.๘(๙)	๖.๒(๒๐)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๙.๓(๙๐)	๔๐.๘(๓๙๓)	๔๑.๘(๔๐๓)	๑.๑(๑๑)	๒.๒(๒๑)	๔.๘(๔๖)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

* ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ส่วนที่ตอบว่าเพียงพอแล้วมีร้อยละ ๔.๔, ๘.๔, ๑๒.๗, ๖.๒ และ ๕.๐ ตามลำดับประเภทของโรงเรียนดังกล่าว ซึ่งพบว่านักเรียนโรงเรียนสตรี ตอบว่าไม่แน่ใจว่ามีความรู้ถูกต้องในเรื่องนี้มากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงไม่สามารถพูดหรือศึกษาเรื่องนี้ได้อย่างเปิดเผย จึงไม่แน่ใจว่าความรู้เรื่องนี้ถูกต้องหรือไม่ ประกอบกับประเทศไทยยังไม่ยอมรับในการที่จะพูดหรือกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างเปิดเผยและยังเห็นว่าเป็นเรื่องที่ควรปิดบังกันอยู่

แหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

เมื่อถามถึงแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน (ตารางที่ ๓๔) พบว่าแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนส่วนใหญ่ คือ หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งมีร้อยละ ๒๓.๒ อันดับรองลงมาคือ ครู อาจารย์ หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ และเพื่อน ซึ่งมีร้อยละ ๑๔.๗, ๑๔.๕ และ ๑๗.๗ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตามเพศ จะเห็นว่าแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิงพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๐.๗ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษามาจากหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา รองลงมาคือเพื่อน และหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ คือมีร้อยละ ๒๔.๔ และ ๑๓.๕ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๕.๔ ได้รับความรู้จากครู อาจารย์ อันดับรองคือหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ และหนังสือเพศศึกษาซึ่งมีร้อยละ ๒๓.๐ และ ๑๖.๑ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่านักเรียนชายได้รับความรู้จากหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับที่หนึ่ง แต่นักเรียนหญิงได้รับความรู้ จากครู อาจารย์เป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่า แหล่งที่ให้ความรู้ของนักเรียนทั้งสองแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชายสามารถศึกษาค้นคว้าจากหนังสือเพศศึกษาได้มากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงอาจจะได้รับความรู้เรื่องนี้จากการเรียนที่โรงเรียน โดยศึกษาจากหนังสือต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาด้านเพศศึกษาแทรกอยู่บ้าง เช่น วิชาสุขศึกษา ชีววิทยา เป็นต้น

จากตารางที่ ๓๔ เมื่อพิจารณาตามประเภทของโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนพบว่า แหล่งที่ให้ความรู้สูงสุดของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลคือ หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งมีร้อยละ ๒๒.๘ อันดับรองคือ หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ และครูอาจารย์ซึ่งมีร้อยละ ๒๐.๓ และ ๑๕.๗ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนพบว่า แหล่งที่ให้ความรู้

ตารางที่ ๓๘

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศและเพศ

แหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศ	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม
บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง	๕.๑๐(๒๓)	๙.๗(๔๙)	๗.๕(๗๒)
ครู อาจารย์	๑๓.๕(๖๒)	๒๕.๔(๑๒๘)	๑๙.๗(๑๙๐)
เพื่อน	๒๔.๘(๑๑๔)	๑๑.๐(๕๖)	๑๗.๗(๑๗๐)
หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์	๑๓.๕(๖๒)	๒๓.๐(๑๑๖)	๑๘.๕(๑๗๘)
หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา	๓๐.๗(๑๔๑)	๑๖.๑(๘๑)	๒๓.๒(๒๒๒)
ภาพยนตร์	๒.๘(๑๓)	๖.๐(๓๐)	๔.๕(๔๓)
โทรทัศน์	๑.๕(๗)	๒.๖(๑๓)	๒.๑(๒๐)
วิทยุ	๔.๑(๑๙)	๑.๕(๗)	๒.๗(๒๖)
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๒.๙(๑๔)	๔.๘(๒๔)	๔.๕(๔๒)
รวม	๑๐๐.๐(๔๕๙)	๑๐๐.๐(๕๐๕)	๑๐๐.๐(๙๖๓)

ตารางที่ ๓๔

อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศและประเภทของโรงเรียน

แหล่งที่มาของความรู้เพื่อเพศ	ประเภทของโรงเรียน						รวม
	รัฐบาล	เอกชน	รวม	ชาย	หญิง	สหศึกษา	
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	๘.๕ (๔๓)	๖.๐ (๒๕)	๗.๕ (๓๒)	๕.๗ (๑๕)	๗.๒ (๒๓)	๑๐.๖ (๓๔)	๗.๕ (๓๒)
ครู อาจารย์	๑๕.๗ (๕๕)	๑๕.๕ (๕๖)	๑๕.๘ (๑๕๑)	๑๓.๕ (๕๓)	๒๔.๕ (๘๐)	๒๑.๒ (๖๘)	๑๕.๘ (๑๕๑)
เพื่อน	๑๕.๗ (๗๖)	๑๕.๕ (๕๔)	๑๗.๖ (๑๗๐)	๒๗.๓ (๘๘)	๑๒.๘ (๔๑)	๑๒.๘ (๔๑)	๑๗.๖ (๑๗๐)
หนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์	๒๐.๓ (๕๘)	๑๖.๖ (๘๐)	๑๘.๕ (๑๗๘)	๑๕.๒ (๕๕)	๒๓.๗ (๗๖)	๑๖.๒ (๕๒)	๑๘.๕ (๑๗๗)
หนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษา	๒๒.๘ (๑๑๐)	๒๓.๕ (๑๑๓)	๒๓.๑ (๒๒๓)	๒๘.๕ (๕๓)	๑๖.๒ (๕๒)	๒๕.๓ (๗๘)	๒๓.๑ (๒๒๓)
ภาพยนตร์	๕.๖ (๒๒)	๕.๕ (๒๑)	๕.๕ (๕๓)	๑.๕ (๖)	๕.๓ (๑๗)	๖.๒ (๒๐)	๕.๕ (๕๓)
โทรทัศน์	๒.๑ (๑๐)	๒.๑ (๑๐)	๒.๑ (๒๐)	๑.๖ (๕)	๓.๑ (๑๐)	๑.๖ (๕)	๒.๑ (๒๐)
วิทยุ	๒.๕ (๑๔)	๒.๕ (๑๒)	๒.๗ (๒๖)	๒.๘ (๕)	๑.๖ (๕)	๓.๗ (๑๒)	๒.๗ (๒๖)
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๓.๑ (๑๕)	๕.๖ (๒๗)	๕.๕ (๕๒)	๕.๓ (๑๕)	๕.๓ (๑๗)	๓.๕ (๑๑)	๕.๕ (๕๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๔๘๓)	๑๐๐.๐ (๔๘๒)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๒)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)

สูงสุดก็เช่นเดียวกับโรงเรียนรัฐบาล คือหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษามีร้อยละ ๒๓.๔ อันดับรองคือเพื่อนและหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ มีร้อยละ ๑๙.๕ และ ๑๖.๖ ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษาพบว่าแหล่งที่ให้ความรู้สูงสุดของนักเรียนทั้ง ๓ แห่ง แตกต่างกันคือ นักเรียนโรงเรียนชายส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากหนังสือเกี่ยวกับเพศศึกษาถึงร้อยละ ๒๔.๙ นักเรียนโรงเรียนสตรีส่วนใหญ่ได้รับความรู้จาก ครู อาจารย์ร้อยละ ๒๔.๙ และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากหนังสือเพศศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนโรงเรียนชายซึ่งมีร้อยละ ๒๔.๙ การที่นักเรียนโรงเรียนสตรีตอบว่าได้รับความรู้จากครู อาจารย์ มากกว่านักเรียนโรงเรียนชายโรงเรียนสหศึกษาอาจจะเป็นเพราะนักเรียนโรงเรียนสตรีสามารถรับความรู้เพศศึกษาจากโรงเรียนได้โดยตรง และเป็นทางเดียวที่จะได้รับอย่างเปิดเผย และเป็นระเบียบประเพณีที่ถูกปลูกฝังมาแต่ดั้งเดิมสำหรับสตรีไทยที่ไม่ให้แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องนี้ จึงเป็นข้อที่ควรจะมาพิจารณาสำหรับการจัดหลักสูตรการเรียน การสอนเพศศึกษาว่าควรจะเริ่มสอนกันอย่างไรจริงจังในโรงเรียนได้หรือยัง

ผู้ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องเพศ

จากตารางที่ ๔๐ และตารางที่ ๔๑ เมื่อถามถึงผู้ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียน จะได้ผลออกมาเช่นกัน คือนักเรียนส่วนใหญ่จะตอบว่าผู้ที่ให้คำปรึกษาเรื่องเพศคือ เพื่อนสนิทเพศเดียวกัน ซึ่งมีถึงร้อยละ ๔๘.๒ อันดับรองคือ ไม่เคยปรึกษากับใครเลย และปรึกษากับพี่น้องเพศเดียวกันซึ่งมีร้อยละ ๒๗.๒ และ ๑๑.๒ ตามลำดับ ถ้าพิจารณาตามเพศของนักเรียนพบว่า นักเรียนชายจะปรึกษาเรื่องเพศกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันมากที่สุดถึงร้อยละ ๖๖.๙ อันดับรองคือ ไม่เคยพูดกับใครเลย และปรึกษากับพี่น้องเพศเดียวกัน มีร้อยละ ๑๘.๗ และ ๕.๗ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงนักเรียนหญิงได้รับคำตอบสูงสุดคือไม่เคยปรึกษากับใครเลยถึงร้อยละ ๓๕.๙ อันดับรองที่ปรึกษาด้วยคือ เพื่อนสนิทเพศเดียวกัน และพี่น้องเพศเดียวกันมีร้อยละ ๓๑.๒ และ ๑๖.๓ ตามลำดับ จะเห็นว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะปรึกษาเรื่องเพศกับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ซึ่งอาจจะได้คำตอบที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็เป็นได้

ตารางที่ ๔๐

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามผู้ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องเพศและเพศ

ผู้ที่ปรึกษาในเรื่องเพศ	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	๑.๔(๗)	๑๑.๑(๕๖)	๖.๕(๖๓)
พี่น้องเพศตรงข้าม	*ก(๔)	*ก(๔)	๐.๘(๘)
พี่น้องเพศเดียวกัน	๔.๗(๒๖)	๑๖.๓(๘๒)	๑๑.๒(๑๐๘)
ครู อาจารย์	๒.๔(๑๑)	๑.๖(๘)	๑.๕(๑๔)
เพื่อนสนิทเพศเดียวกัน	๖๖.๕(๓๐๗)	๓๑.๒(๑๕๗)	๔๘.๒(๔๖๔)
เพื่อนสนิทต่างเพศ	๒.๐(๙)	๑.๐(๕)	๑.๕(๑๔)
เขียนจดหมายถามคอลัมน์แพทย์ใน หนังสือพิมพ์และหนังสืออื่น ๆ	*ก(๒)	*ก(๓)	๐.๕(๕)
ไม่เคยพูดกับใครเลย	๑๘.๗(๘๖)	๓๔.๕(๑๗๖)	๒๗.๒(๒๖๒)
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑.๕(๗)	๒.๖(๑๓)	๒.๑(๒๐)
รวม	๑๐๐.๐(๔๕๔)	๑๐๐.๐(๕๐๔)	๑๐๐.๐(๙๖๓)

* ก ข้อมูลที่ต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๔๑

อัตราส่วนของนักเรียนจำแนกตามผู้ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องเพศ และประเภทโรงเรียน

ผู้ที่ปรึกษาในเรื่องเพศ	ประเภทโรงเรียน						รวม
	รัฐบาล	เอกชน	รวม	ชาย	หญิง	สหศึกษา	
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	๖.๒ (๓๐)	๖.๘ (๓๓)	๖.๕ (๖๓)	๑.๔ (๖)	๑๑.๒ (๓๖)	๖.๒ (๒๐)	๖.๕ (๖๒)
พี่น้องเพศตรงข้าม	๑.๒ (๖)	*ก (๒)	๐.๘ (๘)	*ก (๕)	*ก (๓)	*ก (๑)	๐.๘ (๘)
พี่น้องเพศเดียวกัน	๑๓.๓ (๖๔)	๕.๑ (๕๕)	๑๑.๒ (๑๐๘)	๕.๕ (๑๕)	๑๖.๒ (๕๒)	๑๑.๕ (๓๗)	๑๑.๒ (๑๐๘)
ครู อาจารย์	๑.๕ (๕)	๒.๑ (๑๐)	๒.๐ (๑๕)	๒.๘ (๕)	*ก (๕)	๑.๕ (๖)	๑.๕ (๑๕)
เพื่อนสนิทเพศเดียวกัน	๔๒.๗ (๒๐๖)	๕๓.๕ (๒๕๘)	๔๘.๑ (๔๖๕)	๖๕.๐ (๒๐๖)	๓๒.๕ (๑๐๕)	๔๘.๐ (๑๕๕)	๔๘.๑ (๔๖๕)
เพื่อนสนิทต่างเพศ	๑.๕ (๕)	*ก (๕)	๑.๕ (๑๕)	๑.๕ (๖)	*ก (๕)	*ก (๕)	๑.๕ (๑๕)
เขียนจดหมายถามคอลัมน์ แพทย์ในหนังสือพิมพ์และ หนังสืออื่น ๆ	*ก (๓)	*ก (๒)	*ก (๕)	*ก (๑)	*ก (๑)	*ก (๓)	๐.๕ (๕)
ไม่เคยพูดกับใครเลย	๓๑.๑ (๑๕๐)	๒๓.๗ (๑๑๕)	๒๔.๗ (๒๖๕)	๒๑.๑ (๖๕)	๓๓.๓ (๑๐๗)	๒๗.๗ (๘๕)	๒๗.๕ (๒๖๕)
ไม่ทราบ ไม่ตอบ	๑.๒ (๖)	๒.๕ (๑๕)	๒.๑ (๒๐)	*ก (๓)	๓.๑ (๑๐)	๒.๒ (๗)	๒.๑ (๒๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๔๘๓)	๑๐๐.๐ (๔๘๒)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๒)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนเพศศึกษา

เมื่อได้ทราบถึงพื้นฐานความรู้ แหล่งที่มาของความรู้ เรื่องเพศ ตลอดจนผู้ที่ให้คำปรึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนแล้ว ก็สามารถนำมาประกอบแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนนำมาประกอบการให้ทัศนคติของนักเรียนต่อเรื่องนี้ การศึกษาค้นคว้านี้มุ่งศึกษาถึงทัศนคติ ตลอดจนความคิดเห็นต่าง ๆ ที่มีต่อเพศศึกษาโดยจำแนกตามเพศและประเภทของโรงเรียน คำถามที่เกี่ยวกับทัศนคติด้านเพศศึกษาจะเน้นหนักไปในทางที่ให้ประโยชน์ต่อการจัดแนวการเรียน การสอน เพื่อเป็นแนวทางของผู้บริหารการศึกษา ตลอดจนผู้ที่สนใจในเรื่องนี้ จะได้นำไปพิจารณาและตัดสินใจในการวางหลักสูตรการเรียนการสอนเพศศึกษา

ผลการวิเคราะห์ที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อเพศศึกษาจะจำแนกตามเพศของนักเรียน คือแบ่งตามเพศชาย หญิง และประเภทโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนสหศึกษา โดยแบ่งศึกษาเป็นข้อ ๆ ดังนี้คือ

ความเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๒ เมื่อถามถึงความเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนเพศศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่คาดว่า การเรียนเพศศึกษาจะมีประโยชน์ถึงร้อยละ ๙๖.๔ ส่วนที่ตอบว่าไม่มีประโยชน์น้อยมากคือร้อยละ ๐.๖ เท่านั้น เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศของนักเรียนและประเภทของโรงเรียนแล้ว มีความเห็นตรงกัน คือส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนเพศศึกษามีประโยชน์ ซึ่งเหตุผลข้อนี้ น่าจะเป็นแนวทางของผู้บริหารศึกษานำไปพิจารณาว่าควรจะสอนเพศศึกษาอย่างจริงจังในประเทศไทยหรือยัง

ทัศนคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

จากตารางที่ ๔๓ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศหรือประเภทของโรงเรียนก็ตาม นักเรียนมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาไปในทางเห็นควรให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนถึงร้อยละ ๙๑.๒ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ ๒.๖ ผู้ที่ตอบว่าไม่ทราบ ไม่ตอบมีร้อยละ ๓.๑ และ ๓.๑ ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงเรียนเป็นผู้สอนเพศศึกษาแก่เขา อาจจะเป็นเพราะนักเรียนคิดว่าโรงเรียนสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ดี และถูกต้อง นักเรียนสามารถศึกษาได้เต็มที่

ตารางที่ ๔๒

อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ผลการเรียนเพศศึกษา เพศ และประเภทของโรงเรียน

เพศ ประเภทของโรงเรียน	ความเห็นเกี่ยวกับผลการเรียนเพศศึกษา				รวม
	มีประโยชน์	ไม่มีประโยชน์	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๙๕.๙(๔๔๐)	*ก(๔)	๑.๑(๕)	๒.๒(๑๐)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๙๖.๘(๔๘๘)	*ก(๒)	๒.๒(๑๑)	*ก(๓)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๙๖.๔(๙๒๘)	๐.๖(๖)	๑.๗(๑๖)	๑.๓(๑๓)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๙๗.๑(๔๖๙)	*ก(๒)	๑.๙(๙)	*ก(๓)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๙๖.๗(๔๖๑)	*ก(๔)	๑.๕(๗)	๒.๑(๑๐)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๙๖.๔(๙๓๐)	๐.๖(๖)	๑.๗(๑๖)	๑.๓(๑๓)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๙๖.๓(๓๑๐)	*ก(๓)	*ก(๓)	๑.๙(๖)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๙๖.๓(๓๐๙)	*ก(๒)	๒.๔(๘)	*ก(๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๙๖.๖(๓๑๐)	*ก(๑)	๑.๕(๖)	๑.๖(๕)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๙๖.๔(๙๒๙)	๐.๖(๖)	๑.๗(๑๖)	๑.๓(๑๓)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๔๓

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษา

ในโรงเรียน เพศ และประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ เพศ ประเภทโรงเรียน	ทัศนคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน				รวม
	ควร	ไม่ควร	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๔๓.๐(๔๒๗)	๒.๒(๑๐)	๑.๕(๗)	๓.๓(๑๕)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๘๙.๕(๔๕๑)	๓.๐(๑๕)	๔.๖(๒๓)	๓.๐(๑๕)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๕๑.๒(๘๗๘)	๒.๖(๒๕)	๓.๑(๓๐)	๓.๑(๓๐)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๕๑.๕(๔๔๒)	๒.๕(๑๒)	๔.๑(๒๐)	๑.๙(๙)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๕๐.๙(๔๓๘)	๒.๗(๑๓)	๒.๑(๑๐)	๔.๔(๒๑)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๕๑.๒(๘๘๐)	๒.๖(๒๕)	๓.๑(๓๐)	๓.๑(๓๐)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๕๓.๘(๓๐๒)	๑.๙(๖)	๑.๖(๕)	๒.๘(๙)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๘๙.๔(๒๘๗)	๓.๑(๑๐)	๔.๗(๑๕)	๒.๘(๙)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๕๐.๓(๒๙๐)	๒.๘(๙)	๓.๑(๑๐)	๓.๗(๑๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๕๑.๒(๘๗๘)	๒.๖(๒๕)	๓.๑(๓๐)	๓.๑(๓๐)	๑๐๐.๐(๙๖๕)

ระดับชั้นที่ควรสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๔ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าควรจะเริ่มสอนเพศศึกษา แก่ นักเรียนระดับ ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓ ซึ่งมีร้อยละ ๔๔.๘ อันดับรองคือระดับ ม.ศ.๔ - ม.ศ.๖ มีร้อยละ ๓๔.๘

เมื่อพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียนจะได้ผลเช่นเดียวกัน คือนักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรเริ่มสอนในระดับ ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓ ถึงร้อยละ ๔๒.๐ และ ๔๗.๐ ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบตามประเภทของโรงเรียนคือโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรเริ่มสอนในระดับ ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓ มีร้อยละ ๔๓.๗, ๔๕.๖, ๔๔.๑, ๔๙.๘ และ ๓๙.๘ ตามลำดับประเภทของโรงเรียน นั่นคือ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาในระดับ ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนเหล่านี้เห็นว่านักเรียนระดับ ม.ศ.๑ - ม.ศ.๓ เป็นผู้ที่มีมักจะพบปัญหาเรื่องเพศอยู่เสมอและเป็นช่วงอายุที่จะย่างเข้าสู่วัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทั้งสภาพร่างกายและจิตใจ มีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้น ถ้าเด็กเหล่านี้ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องก็จะทำให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจและลดปัญหาทางเพศได้

ทัศนคติที่มีต่อหลักสูตรการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๕ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษามีร้อยละ ๕๑.๖ อันดับรองคือจัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะมีร้อยละ ๓๗.๔ แต่เมื่อพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียนมีทัศนคติแตกต่างกัน ดังนี้

เพศ เมื่อแยกพิจารณาตามเพศพบว่านักเรียนชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรจัดแยกสอนเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะถึงร้อยละ ๔๔.๔ ส่วนนักเรียนชายที่ตอบว่าควรสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษามีร้อยละ ๓๙.๕ นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษาถึงร้อยละ ๖๒.๓ และร้อยละ ๒๗.๔ ของนักเรียนหญิงมีความเห็นว่าควรจัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะเห็นได้ว่านักเรียนชายต้องการให้จัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ส่วนนักเรียนหญิงส่วนใหญ่

ต้องการให้สอนสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงยังไม่กล้าที่จะแสดงออกในเรื่องนี้อย่างเปิดเผย

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน พบว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีความเห็นว่าควรจัดสอนสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษาร้อยละ ๕๓.๐ และจัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะร้อยละ ๓๔.๔ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนพบว่าร้อยละ ๕๐.๐ ต้องการให้สอนสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษา และร้อยละ ๔๐.๗ ต้องการจัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะแสดงว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนเอกชน พบว่านักเรียนโรงเรียนชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรจัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะถึงร้อยละ ๔๘.๔ อันดับรองคือสอดสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษา ร้อยละ ๓๗.๖ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสตรีส่วนใหญ่ต้องการสอนสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษาร้อยละ ๖๒.๐ อันดับรองคือจัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะมีร้อยละ ๒๗.๔ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนสอดแทรกเข้าไปในวิชาสุขศึกษาร้อยละ ๕๕.๑ และจัดแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะร้อยละ ๓๖.๔

การพิจารณาถึงความต้องการของนักเรียนโดยส่วนใหญ่นี้จะเป็นประโยชน์ของผู้บริหารการศึกษาว่าควรจัดหลักสูตรการเรียนการสอน อย่างไร

ความคิดเห็นในเรื่องการสอนเพศศึกษาควรเป็นหน้าที่ของใคร

จากตารางที่ ๔๖ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรเห็นหน้าที่ของโรงเรียนซึ่งมีถึงร้อยละ ๕๗.๐ อันดับรองคือ แพทย์ พยาบาล และพ่อแม่พี่น้อง มีร้อยละ ๑๘.๕ และ ๑๑.๒ ตามลำดับ

เพศ เมื่อพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียนก็จะได้ผลออกมาเช่นเดียวกัน (ตารางที่ ๔๖) คือ นักเรียนชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโรงเรียนควรเป็นผู้สอนเพศศึกษาร้อยละ ๕๖.๒ อันดับรองคือ แพทย์ พยาบาล และพ่อแม่ พี่น้อง ร้อยละ ๑๘.๔ และ ๘.๕ ส่วนนักเรียนหญิงร้อยละ ๕๗.๗ มีความเห็นว่าโรงเรียนควรเป็นผู้สอนเพศศึกษา อันดับรองคือแพทย์ พยาบาล และพ่อแม่พี่น้องร้อยละ ๑๗.๗ และ ๑๓.๗ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เหมือนกัน

ตารางที่ ๔๔

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเริ่มสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเรียนในระดับต่าง ๆ เพศ และประเภทของโรงเรียน

ระดับชั้น เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ระดับชั้นที่ควรเริ่มสอนเพศศึกษา						รวม
	ป.๑-ป.๔	ป.๕-ป.๗	ม.ศ.๑-ม.ศ.๓	ม.ศ.๔-ม.ศ.๖	วิทยาลัย	มหาวิทยาลัย	
นักเรียนชาย	๖.๓(๒๙)	๑๔.๒(๖๕)	๔๒.๐(๑๙๘)	๓๔.๖(๑๕๙)	๑.๕(๗)	๑.๓(๖)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๑.๔(๗)	๑๐.๗(๕๔)	๔๗.๐(๒๓๗)	๓๔.๙(๑๗๖)	๑.๕(๗)	๔.๒(๒๑)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๓.๗(๓๖)	๑๒.๔(๑๑๙)	๔๔.๘(๔๓๑)	๓๔.๘(๓๓๕)	๑.๕(๑๔)	๒.๘(๒๗)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๔.๑(๒๐)	๑๑.๕(๕๕)	๔๓.๗(๒๑๑)	๓๗.๙(๑๘๓)	๑.๕(๗)	๑.๕(๗)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๓.๓(๑๖)	๑๓.๕(๖๕)	๔๕.๖(๒๒๐)	๓๑.๕(๑๕๒)	๑.๕(๗)	๔.๖(๒๒)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๓.๗(๓๖)	๑๒.๔(๑๒๐)	๔๔.๗(๔๓๑)	๓๔.๗(๓๓๕)	๑.๕(๑๔)	๒.๘(๒๗)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๖.๘(๒๒)	๑๓.๐(๔๒)	๔๔.๑(๑๔๒)	๓๓.๙(๑๐๙)	๐.๙(๓)	๑.๒(๔)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๑.๖(๕)	๑๐.๓(๓๓)	๔๙.๘(๑๖๐)	๓๒.๗(๑๐๕)	๑.๙(๖)	๓.๗(๑๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๒.๘(๙)	๑๔.๐(๔๕)	๓๙.๙(๑๒๘)	๓๗.๗(๑๒๑)	๑.๖(๕)	๔.๐(๑๓)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๓.๗(๓๖)	๑๒.๔(๑๒๐)	๔๔.๖(๔๓๐)	๓๔.๘(๓๓๕)	๑.๕(๑๔)	๒.๗(๒๖)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

ตารางที่ ๔๕

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อหลักสูตรการสอนเพศศึกษา เพศ และประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ทัศนคติที่มีต่อหลักสูตรและการสอนเพศศึกษา				รวม
	จัดแยกเป็นวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะ	สอดแทรกเข้าไปในวิชา สุขศึกษา	จัดเข้าไปในกิจกรรม เสริมหลักสูตร	สอดแทรกเข้าไป วิชาอื่น ๆ	
นักเรียนชาย	๔๘.๔(๒๒๒)	๓๙.๕(๑๘๓)	๗.๖(๓๕)	๔.๑(๑๙)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๒๗.๔(๑๓๘)	๖๒.๓(๓๑๔)	๗.๑(๓๖)	๓.๒(๑๖)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๓๗.๔(๓๖๐)	๕๑.๖(๔๙๗)	๗.๔(๗๑)	๓.๖(๓๕)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๓๔.๔(๑๖๖)	๕๓.๐(๒๕๖)	๘.๗(๔๒)	๓.๙(๑๙)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๔๐.๗(๑๙๖)	๕๐.๐(๒๔๑)	๖.๐(๒๙)	๓.๓(๑๖)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๓๗.๕(๓๖๒)	๕๑.๕(๔๙๗)	๗.๔(๗๑)	๓.๖(๓๕)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๔๘.๔(๑๕๖)	๓๗.๖(๑๒๑)	๙.๖(๓๑)	๔.๓(๑๔)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๒๗.๔(๘๘)	๖๒.๙(๑๙๙)	๗.๘(๒๕)	๒.๘(๙)	๑๐๐.๐(๓๑๗)
โรงเรียนสหศึกษา	๓๖.๔(๑๑๗)	๕๕.๑(๑๗๗)	๔.๗(๑๕)	๓.๗(๑๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๓๗.๔(๓๖๑)	๕๑.๖(๔๙๗)	๗.๔(๗๑)	๓.๖(๓๕)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

ตารางที่ ๔๖

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นในเรื่องการสอนเพศศึกษา

ควรเป็นหน้าที่ของใครและเพศ

ความคิดเห็นต่อผู้มีหน้าที่สอนเพศศึกษา	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม
พ่อแม่ พี่น้อง	๘.๕(๓๙)	๑๓.๗(๖๙)	๑๑.๒(๑๐๘)
โรงเรียน	๕๖.๒(๒๕๘)	๕๗.๗(๒๙๑)	๕๗.๐(๕๕๙)
สื่อมวลชน	๓.๑(๑๔)	๓.๐(๑๕)	๓.๐(๒๙)
เพื่อน ๆ	๒.๒(๑๐)	*ก(๑)	๑.๑(๑๑)
แพทย์ พยาบาล	๑๙.๕(๘๙)	๑๗.๗(๘๙)	๑๘.๕(๑๗๘)
พ่อแม่และโรงเรียน	๖.๓(๒๙)	๖.๗(๓๔)	๖.๕(๖๓)
โรงเรียนและแพทย์ พยาบาล	*ก(๔)	*ก(๒)	๐.๖(๖)
พ่อแม่และแพทย์ พยาบาล	*ก(๑)	-	*ก(๑)
ทุกฝ่ายร่วมมือกัน	๓.๓(๑๕)	*ก(๓)	๑.๕(๑๘)
รวม	๑๐๐.๐(๕๕๙)	๑๐๐.๐(๕๐๕)	๑๐๐.๐(๙๖๓)

* ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ประเภทโรงเรียน (ตารางที่ ๔๗) ถ้าแยกพิจารณาตามประเภทของโรงเรียน แล้วก็จะเห็นได้ว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนสหศึกษา มีความเห็นเหมือนกัน คือควรให้โรงเรียนเป็นผู้สอนเกี่ยวกับเพศศึกษาคิด เป็นร้อยละ ๕๗.๖, ๕๖.๔, ๕๗.๐, ๕๗.๕, ๕๗.๖ และ ๕๕.๘ ตามลำดับประเภทโรงเรียน ส่วนอันดับรอง คือ แพทย์ พยาบาล และพ่อแม่ พี่น้อง เช่นกัน

การที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศหรือประเภทโรงเรียน เห็นควรว่า โรงเรียนควรเป็นผู้สอนเพศศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนเป็นที่ ๗ เหมาะสม สามารถให้ความรู้ได้อย่างถูกต้อง

ทัศนคติที่มีต่อวิธีการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๘ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับถึง ร้อยละ ๖๗.๑ และเป็นวิชาเลือกร้อยละ ๓๒.๙ และแยกพิจารณาตามเพศและประเภทของ โรงเรียนได้ดังนี้คือ

เพศ นักเรียนชายเห็นว่า ควรจัดเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับร้อยละ ๖๖.๗ และเป็นวิชาเลือกร้อยละ ๓๓.๓ ส่วนนักเรียนหญิงเห็นว่าควรจัดเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับ ร้อยละ ๖๗.๕ และเป็นวิชาเลือกร้อยละ ๓๒.๕ แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความ เห็นตรงกัน

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล เอกชน นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ ๖๕.๒ เห็น ว่าควรจัดเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับ และจัดเป็นวิชาเลือกร้อยละ ๓๔.๘ ส่วนนักเรียนโรงเรียน เอกชนร้อยละ ๖๕.๑ เห็นว่าควรจัดเป็นวิชาบังคับ และจัดเป็นวิชาเลือกร้อยละ ๓๐.๙ แสดงว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและนักเรียนเอกชนมีความเห็นเหมือนกัน

ประเภทโรงเรียนชาย สตรี สหศึกษา นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนสหศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรสอนเป็นวิชาบังคับ ร้อยละ ๖๕.๘, ๖๕.๒, ๖๕.๗ ตามลำดับ และสอนเป็นวิชาเลือกร้อยละ ๓๔.๒, ๓๐.๕, ๓๔.๐ ตามลำดับประเภทของ โรงเรียน

ตารางที่ ๔๗

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นในเรื่องการสอนเพศศึกษาควรเป็นหน้าที่ของใคร
และประเภทของโรงเรียน

ความคิดเห็นต่อผู้มี หน้าที่สอนเพศศึกษา	ประเภทโรงเรียน			ประเภทโรงเรียน			รวม
	รัฐบาล	เอกชน	รวม	ชาย	หญิง	สหศึกษา	
พ่อแม่ พี่น้อง	๑๐.๖(๕๑)	๑๑.๘(๕๗)	๑๑.๒(๑๐๘)	๑๐.๖(๓๔)	๑๒.๕(๔๐)	๑๐.๖(๓๔)	๑๑.๒(๑๐๘)
โรงเรียน	๕๗.๖(๒๗๘)	๕๖.๔(๒๗๒)	๕๗.๐(๕๕๐)	๕๗.๕(๑๘๕)	๕๗.๖(๑๘๕)	๕๕.๘(๑๗๙) [*]	๕๗.๐(๕๕๙)
สื่อมวลชน	๒.๕(๑๒)	๓.๕(๑๗)	๓.๐(๒๙)	๓.๔(๑๑)	๒.๕(๘)	๓.๑(๑๐)	๓.๐(๒๙)
เพื่อน ๆ	๑.๒(๖)	๑.๐(๕)	๑.๑(๑๑)	๒.๒(๗)	*ก(๑)	*ก(๓)	๑.๑(๑๑)
แพทย์ พยาบาล	๑๘.๔(๘๙)	๑๘.๗(๙๐)	๑๘.๙(๑๗๙)	๑๖.๑(๕๒)	๑๘.๑(๕๘)	๒๑.๕(๖๙)	๑๘.๖(๑๗๙)
พ่อแม่และโรงเรียน	๗.๕(๓๖)	๕.๖(๒๗)	๖.๕(๖๓)	๖.๒(๒๐)	๗.๘(๒๕)	๕.๖(๑๘)	๖.๕(๖๓)
โรงเรียนและแพทย์พยาบาล	*ก(๒)	๐.๘(๔)	๐.๖(๖)	*ก(๒)	*ก(๑)	*ก(๓)	๐.๖(๖)
พ่อแม่และแพทย์พยาบาล	-	*ก(๑)	*ก(๑)	*ก(๑)	-	-	*ก(๑)
ทุกฝ่ายร่วมมือกัน	๑.๙(๙)	๑.๙(๙)	๑.๘(๑๙)	๓.๑(๑๐)	*ก(๓)	๑.๖(๕)	๑.๙(๑๘)
รวม	๑๐๐.๐(๔๙๓)	๑๐๐.๐(๔๙๒)	๑๐๐.๐(๙๖๕)	๑๐๐.๐(๓๒๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)	๑๐๐.๐(๓๒๑)	๑๐๐.๐(๙๖๕)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๔๘

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อวิธีการสอนเพศศึกษา

เพศและประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ และประเภท ของโรงเรียน	เพศศึกษาควรจัดเป็นวิชา		รวม
	เลือก	บังคับ	
นักเรียนชาย	๓๓.๓(๑๕๓)	๖๖.๗(๓๐๖)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๓๒.๕(๑๖๔)	๖๗.๕(๓๔๐)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๓๒.๙(๓๑๗)	๖๗.๑(๖๕๖)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๓๔.๘(๑๖๘)	๖๕.๒(๓๑๕)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๓๐.๙(๑๔๙)	๖๙.๑(๓๓๓)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๓๒.๘(๓๑๗)	๖๗.๒(๖๕๘)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๓๔.๒(๑๑๐)	๖๕.๘(๒๑๒)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๓๐.๕(๙๘)	๖๙.๒(๒๒๓)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๓๔.๐(๑๐๙)	๖๕.๗(๒๑๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๓๒.๙(๓๑๗)	๖๗.๑(๖๕๗)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศและประเภทโรงเรียนมีความเห็นว่าควรสอนเพศศึกษาเป็นวิชาบังคับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของวิชานี้ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนเพศศึกษาให้ประโยชน์กับนักเรียนดังปรากฏในตารางที่ ๔๘ จึงต้องการให้จัดเป็นวิชาบังคับ เพื่อว่านักเรียนทุกคนจะได้เรียนวิชานี้

ความคิดเห็นต่อเวลาในการสอนเพศศึกษาใน ๑ สัปดาห์

จากตารางที่ ๔๙ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้สอนเพศศึกษา ๑ คาบต่อ ๑ สัปดาห์ ถึงร้อยละ ๖๐.๗ อันดับรองต้องการให้สอน ๒ คาบต่อ ๑ สัปดาห์ ร้อยละ ๓๔.๖

เมื่อพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียนก็ได้ผลเช่นเดียวกัน คือนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้สอนเพศศึกษา ๑ คาบใน ๑ สัปดาห์ และอันดับรองคือต้องการให้สอน ๒ คาบต่อ ๑ สัปดาห์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่ทราบถึงขอบเขตของเนื้อหาวิชาเพศศึกษาว่ามีมากน้อยแค่ไหนก็เป็นได้ ดังนั้นถ้าจะเปิดสอนวิชานี้ในชั้นแรก ก็ควรจะทดลองใช้เวลา ๑ คาบ ต่อ ๑ สัปดาห์ก่อน ต่อไปเมื่อขยายขอบเขตการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น อาจจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงเวลาภายหลัง เพื่อให้เหมาะสมต่อไป

ทัศนคติที่มีต่อครูผู้สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๕๐ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าครูผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นผู้ที่สมรสแล้วถึงร้อยละ ๖๔.๑ และไม่เห็นว่าร้อยละ ๒๒.๓ เมื่อพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียนแล้วจะได้ผลออกมาเช่นเดียวกัน แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าครูที่สมรสแล้วจะสามารถสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ยังไม่สมรส และเข้าใจว่าครูที่สมรสแล้วมีความรู้ความเข้าใจด้านเพศศึกษามากกว่าครูที่ยังไม่สมรส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยเปิดโอกาสให้ผู้ที่สมรสสามารถกล่าวถึงเรื่องนี้ได้มากกว่าคนที่ยังไม่สมรส ส่วนคนที่ยังไม่สมรสไม่สามารถกล่าวถึงเรื่องนี้ได้อย่างเปิดเผย เพราะจะถูกมองว่าไม่เหมาะสม จึงเป็นเรื่องเข้าใจผิด และควรจะแก้ไขให้ถูกต้อง

ตารางที่ ๔๔

อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นต่อเวลาในการสอนเพศศึกษาใน ๑ สัปดาห์ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน

ความคิดเห็น เพศและ ประเภทของโรงเรียน	จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อ ๑ สัปดาห์				รวม
	๑ คาบ	๒ คาบ	๓ คาบ	๔ คาบขึ้นไป	
นักเรียนชาย	๕๐.๕(๒๓๒)	๔๑.๒(๑๘๘)	๔.๑(๑๙)	๔.๑(๑๙)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๗๐.๐(๓๕๓)	๒๘.๖(๑๔๔)	๑.๐(๕)	*๓(๒)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๖๐.๗(๕๘๕)	๓๔.๖(๓๓๓)	๒.๕(๒๔)	๒.๒(๒๑)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๖๑.๓(๒๙๖)	๓๓.๕(๑๖๒)	๒.๙(๑๔)	๒.๓(๑๑)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๖๐.๒(๒๙๐)	๓๕.๗(๑๗๒)	๒.๑(๑๐)	๒.๑(๑๐)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๖๐.๗(๕๘๖)	๓๔.๖(๓๓๔)	๒.๕(๒๔)	๒.๒(๒๑)	๑๐๐.๐(๙๖๔)
โรงเรียนชาย	๕๐.๐(๑๖๑)	๔๑.๖(๑๓๔)	๔.๐(๑๓)	๔.๓(๑๔)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๗๒.๖(๒๓๓)	๒๕.๙(๘๓)	๑.๖(๕)	-	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๕๙.๕(๑๙๑)	๓๖.๔(๑๐๗)	๑.๙(๖)	๒.๒(๗)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๖๐.๗(๕๘๕)	๓๔.๖(๓๓๔)	๒.๕(๒๔)	๒.๒(๒๑)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

*๓ ชั่วโมงต่ำกว่า ๕ ชั่วโมง

ตารางที่ ๕๐

อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อครูผู้สอนเพศศึกษา เพศ และ ประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ครูผู้สอนควรเป็นผู้ที่สมรสแล้ว					รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๖๓.๐(๒๘๙)	๒๑.๖(๙๙)	๕.๗(๒๖)	๔.๖(๒๑)	๕.๒(๒๔)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๖๕.๑(๓๒๘)	๒๓.๐(๑๑๖)	๔.๐(๒๐)	๕.๔(๒๗)	๒.๖(๑๓)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๖๔.๑(๖๑๗)	๒๒.๓(๒๑๕)	๔.๘(๔๖)	๕.๙(๕๘)	๓.๘(๓๗)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๖๗.๕(๓๒๖)	๒๐.๓(๙๘)	๔.๓(๒๑)	๔.๘(๒๓)	๓.๑(๑๕)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๖๐.๖(๒๙๒)	๒๔.๕(๑๑๘)	๕.๒(๒๕)	๕.๒(๒๕)	๔.๖(๒๒)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๖๔.๐(๖๑๘)	๒๒.๔(๒๑๖)	๔.๘(๔๖)	๕.๐(๔๘)	๓.๘(๓๗)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๖๓.๐(๒๐๓)	๒๐.๕(๖๖)	๖.๕(๒๑)	๔.๓(๑๔)	๕.๖(๑๘)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๖๒.๖(๒๐๑)	๒๕.๙(๘๓)	๓.๗(๑๒)	๕.๐(๑๖)	๒.๘(๙)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๖๖.๔(๒๑๓)	๒๐.๙(๖๗)	๔.๐(๑๓)	๕.๖(๑๘)	๓.๑(๑๐)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๖๔.๐(๖๑๗)	๒๒.๔(๒๑๖)	๔.๘(๔๖)	๕.๙(๕๘)	๓.๘(๓๗)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

ทัศนคติต่อครูผู้สอนเพศศึกษาที่ว่าครูชายควรสอนนักเรียนชายครูหญิงควรสอน

นักเรียนหญิง

จากตารางที่ ๕๑ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ครูชายสอนนักเรียนชาย ครูหญิงควรสอนนักเรียนหญิง ร้อยละ ๔๘.๕ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๓๘.๓ และเมื่อพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียนพบว่านักเรียนมีทัศนคติแตกต่างกันดังนี้

เพศ เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเรื่องนี้ พบว่า นักเรียนชายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยถึง ร้อยละ ๔๘.๒ และเห็นด้วยร้อยละ ๓๘.๗ ส่วนนักเรียนหญิงเห็นด้วยกับการจัดสอนแบบนี้ถึง ร้อยละ ๕๘.๕ และไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ ๒๘.๔ แสดงว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีทัศนคติแตกต่างกัน คือนักเรียนหญิงเห็นด้วยกับการที่ครูชายสอนนักเรียนชาย และครูหญิงสอนนักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนชายไม่เห็นด้วย

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน พบว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ครูชายควรสอนนักเรียนชาย ครูหญิงควรสอนนักเรียนหญิง ถึงร้อยละ ๕๒.๖ และไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๓๖.๔ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนเห็นด้วยร้อยละ ๔๖.๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔๐.๒

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนสหศึกษา พบว่า นักเรียนโรงเรียนชายเห็นด้วยร้อยละ ๓๘.๘ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔๗.๒ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสตรีเห็นด้วยร้อยละ ๖๓.๘ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒๑.๘ โรงเรียนสหศึกษาเห็นด้วยร้อยละ ๔๔.๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔๖.๑

จะเห็นได้ว่านักเรียนโรงเรียนสตรีต้องการให้ครูชายสอนนักเรียนชาย ครูหญิงสอนนักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนโรงเรียนชายไม่เห็นด้วยกับการจัดสอนที่ให้ครูชายสอนนักเรียนชาย และครูหญิงสอนนักเรียนหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยนั้น เพศหญิงมีความอาย และไม่กล้าที่จะพูดหรือแสดงออกในเรื่องเพศกับเพศตรงข้าม นักเรียนชายอาจจะมี ความกล้าที่จะแสดงออกในเรื่องนี้ต่อเพศตรงข้ามมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งจากผลการศึกษาครั้งนี้อาจจะนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียน การสอนในชั้นต้นได้ โดยอาจจะจัดให้ ทั้งครูชายและครูหญิงสอนนักเรียนชาย และให้ครูหญิงเท่านั้นที่สอนนักเรียนหญิง แต่ทั้งนี้ครูที่

ตารางที่ ๕๑

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อครูผู้สอนเพศศึกษา เพศ และประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ครูชายควรรสอนนักเรียนชาย ครูหญิงควรรสอนนักเรียนหญิง					รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๓๙.๗(๑๘๒)	๔๙.๒(๒๒๖)	๔.๔(๒๐)	๓.๕(๑๖)	๓.๓(๑๕)	๑๐๐.๐(๔๕๔)
นักเรียนหญิง	๕๘.๕(๒๙๕)	๒๘.๔(๑๔๓)	๕.๒(๒๖)	๖.๐(๓๐)	๑.๙(๑๐)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๔๙.๕(๔๗๗)	๓๘.๓(๓๖๙)	๔.๘(๔๖)	๔.๘(๔๖)	๒.๖(๒๕)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๕๒.๖(๒๕๔)	๓๖.๔(๑๗๖)	๔.๖(๒๒)	๔.๑(๒๐)	๒.๓(๑๑)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๔๖.๕(๒๒๔)	๔๐.๒(๑๙๔)	๕.๐(๒๔)	๕.๔(๒๖)	๒.๙(๑๔)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๔๙.๕(๔๗๗)	๓๘.๓(๓๗)	๔.๘(๔๖)	๔.๘(๔๖)	๒.๖(๒๕)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๓๙.๘(๑๒๘)	๔๗.๒(๑๕๒)	๔.๙(๑๙)	๔.๐(๑๓)	๓.๑(๑๐)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๖๓.๙(๒๐๕)	๒๑.๘(๗๐)	๗.๒(๒๓)	๕.๖(๑๘)	๑.๖(๕)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๔๕.๙(๑๔๔)	๔๖.๑(๑๔๘)	*ก(๔)	๔.๗(๑๕)	๓.๑(๑๐)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๔๙.๕(๔๗๗)	๓๘.๔(๓๗๐)	๔.๘(๔๖)	๔.๘(๔๖)	๒.๖(๒๕)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

* ก ข้อมูลที่ต่ำกว่า ๕ ราย

สอนควรจะเป็นผู้ที่สมรสแล้ว (ตารางที่ ๕๐) และควรจะเป็นผู้ที่มีความเข้าใจในเรื่องนี้
 อย่างดี เมื่อมีการยอมรับเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพศศึกษาอย่างจริงจังแล้ว ก็อาจจะ
 เปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อความเหมาะสมต่อไป

๒. ศึกษาพื้นฐานความรู้โดยทั่วไปและทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและต่อ
 การเรียน การสอนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

พื้นฐานความรู้โดยทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว
 การรับทราบเกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิด แหล่งที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด ตลอดจน
 การรู้จักวิธีการคุมกำเนิด โดยจำแนกตามเพศคือนักเรียนชาย นักเรียนหญิงและประเภทของ
 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน นักเรียนโรงเรียน-
 ชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบ
 ในเรื่องทัศนคติ ตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนต่อเรื่องนี้

การรับทราบเกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิด

จากตารางที่ ๕๒ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เคยทราบเกี่ยวกับการคุมกำเนิดถึง
 ร้อยละ ๙๓.๔ ส่วนนักเรียนที่ตอบว่าไม่เคยทราบ และไม่คอยมีร้อยละ ๔.๔ และ ๑.๑ ตาม
 ลำดับ ถ้าศึกษาโดยจำแนกตามเพศและประเภทของโรงเรียนจะได้ผลดังนี้

เพศ พบว่า นักเรียนชายเคยทราบเกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด ร้อยละ ๙๒.๘ ไม่
 เคยทราบร้อยละ ๖.๑ ส่วนนักเรียนหญิงเคยทราบร้อยละ ๙๕.๐ ไม่เคยทราบร้อยละ ๓.๘

ประเภทของโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน พบว่า นักเรียนโรงเรียน
 รัฐบาล ร้อยละ ๙๓.๔ ตอบว่า เคยทราบร้อยละ ๕.๖ ตอบว่าไม่เคยทราบ ส่วนนักเรียน
 โรงเรียนเอกชน ร้อยละ ๙๔.๖ ตอบว่าเคยทราบร้อยละ ๔.๑ ไม่เคยทราบ

ประเภทของโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา พบว่า
 นักเรียนโรงเรียนชาย ตอบว่าเคยทราบร้อยละ ๙๒.๕ ไม่เคยร้อยละ ๕.๔ นักเรียนโรงเรียน
 สตรีตอบว่าเคยทราบร้อยละ ๙๖.๖ ไม่เคยร้อยละ ๒.๘ และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาตอบ
 ว่าเคยทราบร้อยละ ๙๒.๘ และไม่เคยทราบร้อยละ ๕.๔

ตารางที่ ๕๒

อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามการรับทราบเกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิด

เพศ และประเภทของโรงเรียน

เพศและ ประเภทของ โรงเรียน	การรับทราบเกี่ยวกับเรื่องคุมกำเนิด			รวม
	เคย	ไม่เคย	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๙๒.๘(๔๒๖)	๖.๑(๒๘)	๑.๑(๕)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๙๕.๐(๔๗๙)	๓.๘(๑๙)	๑.๒(๖)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๙๓.๙(๙๐๕)	๔.๘(๔๗)	๑.๑(๑๑)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
โรงเรียนรัฐบาล	๙๓.๔(๔๕๑)	๕.๖(๒๗)	๑.๐(๕)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
โรงเรียนเอกชน	๙๔.๖(๔๕๖)	๔.๑(๒๐)	๑.๒(๖)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๙๔.๐(๙๐๗)	๔.๘(๔๗)	๑.๑(๑๑)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
โรงเรียนชาย	๙๒.๕(๒๙๘)	๕.๙(๑๙)	๑.๖(๕)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
โรงเรียนหญิง	๙๖.๖(๓๑๐)	๒.๘(๙)	*ก(๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
โรงเรียนสหศึกษา	๙๒.๘(๒๙๘)	๕.๙(๑๙)	*ก(๔)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๙๓.๙(๙๐๖)	๔.๘(๔๗)	๑.๑(๑๑)	๑๐๐.๐(๙๖๕)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ผลจากการศึกษาทำให้ทราบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการคุมกำเนิดมากพอสมควร อาจเป็นเพราะหลักสูตรการเรียนการสอน ตลอดจนการเผยแพร่ทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ตลอดจนหนังสือต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนมีความรู้ด้านนี้ดีพอสมควร

แหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด

จากตารางที่ ๕๓ นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิดจากหลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน คือทั้งจากบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ แพทย์ พยาบาล เพื่อ เป็นต้น ซึ่งมีร้อยละ ๒๔.๑ อันดับรองคือ หนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และครูอาจารย์ซึ่งมีร้อยละ ๒๓.๕ และ ๒๐.๖ นอกจากนี้ก็ได้รับความรู้จากแหล่งอื่น ๆ ดังแสดงไว้ตารางที่ ๕๓

เพศ (ตารางที่ ๕๓) นักเรียนชายส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากหนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ร้อยละ ๒๘.๘ อันดับรองคือจากหลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน และครูอาจารย์ซึ่งมีร้อยละ ๒๗.๐ และ ๑๒.๖ นอกจากนี้ก็ได้รับความรู้จากแหล่งอื่น ๆ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๓๗ ส่วนนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากครู อาจารย์ ซึ่งมีร้อยละ ๒๗.๘ อันดับรองคือจากหลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน และจากหนังสือการวางแผนครอบครัว ซึ่งมีร้อยละ ๒๑.๒ และ ๑๘.๕ ตามลำดับ

ประเภทของโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน (ตารางที่ ๕๔) พบว่า ร้อยละ ๒๖.๘ ของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลได้รับความรู้จากหนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว อันดับรองคือ จากครูอาจารย์ และหลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน ซึ่งมีร้อยละ ๒๔.๔ และ ๒๒.๖ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนพบว่า ร้อยละ ๒๕.๕ ตอบว่าได้รับความรู้จากหลายฝ่ายประกอบกัน อันดับรองคือ จากหนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และครู อาจารย์ มีร้อยละ ๑๘.๘ และ ๑๖.๖ ตามลำดับ

ประเภทโรงเรียนชาย สตรี สหศึกษา พบว่า ร้อยละ ๓๑.๑ ของนักเรียนโรงเรียนชาย ได้รับความรู้จากหลายฝ่ายประกอบกัน อันดับรองคือ หนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และครูอาจารย์ซึ่งมีร้อยละ ๒๖.๑ และ ๑๑.๘ ตามลำดับ นักเรียนโรงเรียนสตรี ร้อยละ ๒๕.๒ ได้รับความรู้จากหลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน และอันดับรอง คือ จากครู อาจารย์

ตารางที่ ๕๓

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามแหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับ
วิธีการคุมกำเนิด และเพศ

แหล่งที่มาของความรู้	นักเรียนชาย	นักเรียนหญิง	รวม
บิดามารดา	๑.๓(๖)	๒.๔(๑๕)	๒.๒(๒๑)
ผู้ปกครอง	*ก(๓)	*ก(๒)	๐.๕(๕)
ครูอาจารย์	๑๒.๖(๕๘)	๒๗.๘(๑๕๐)	๒๐.๖(๑๙๘)
แพทย์ พยาบาล	๗.๒(๓๓)	๓.๒(๑๖)	๕.๑(๔๙)
ญาติ พี่น้อง	*ก(๑)	๑.๘(๙)	๑.๐(๑๐)
เพื่อนเพศเดียวกัน	๗.๐(๓๒)	๓.๘(๑๙)	๕.๓(๕๑)
เพื่อนต่างเพศ	๑.๑(๕)	*ก(๑)	๐.๖(๖)
วิทยุ โทรทัศน์	๓.๗(๑๗)	๙.๕(๔๘)	๖.๗(๖๕)
ภาพยนตร์	*ก(๔)	*ก(๔)	๐.๘(๘)
หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ	๙.๖(๔๕)	๙.๗(๔๙)	๙.๗(๙๓)
หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการ วางแผนครอบครัว	๒๘.๘(๑๓๒)	๑๘.๕(๙๓)	๒๓.๕(๒๒๖)
หลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน	๒๗.๐(๑๒๕)	๒๑.๒(๑๐๘)	๒๔.๑(๒๓๒)
รวม	๑๐๐.๐(๔๕๙)	๑๐๐.๐(๕๐๔)	๑๐๐.๐(๙๖๓)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๕๔

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามแหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิดและประเภทของโรงเรียน

แหล่งที่มาของความรู้ เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด	ประเภทของโรงเรียน						รวม
	รัฐบาล	เอกชน	รวม	ชาย	หญิง	สหศึกษา	
บิดามารดา	๒.๕(๑๒)	๑.๙(๙)	๒.๒(๒๑)	๑.๖(๕)	๑.๖(๕)	๓.๕(๑๑)	๒.๒(๒๑)
ผู้ปกครอง	*ก(๑)	*ก(๔)	๐.๕(๕)	-	*ก(๒)	*ก(๓)	๐.๕(๕)
ครูอาจารย์	๒๔.๕(๑๑๘)	๑๖.๖(๘๐)	๒๐.๕(๑๙๘)	๑๑.๘(๓๘)	๒๔.๓(๗๘)	๒๔.๕(๘๒)	๒๐.๕(๑๙๘)
แพทย์ พยาบาล	๕.๒(๒๕)	๕.๐(๒๔)	๕.๑(๔๙)	๖.๕(๒๑)	๑.๖(๕)	๗.๒(๒๓)	๕.๑(๔๙)
ญาติ พี่น้อง	*ก(๓)	๑.๕(๗)	๑.๐(๑๐)	*ก(๑)	๑.๖(๕)	*ก(๔)	๑.๐(๑๐)
เพื่อนเพศเดียวกัน	๔.๑(๒๐)	๖.๔(๓๑)	๕.๓(๕๑)	๗.๘(๒๕)	๔.๐(๑๓)	๔.๐(๑๓)	๕.๓(๕๑)
เพื่อนต่างเพศ	*ก(๒)	*ก(๔)	๐.๑(๖)	๑.๖(๕)	-	*ก(๑)	๐.๖(๖)
วิทยุ โทรทัศน์	๕.๘(๒๘)	๗.๗(๓๗)	๖.๗(๖๕)	๓.๗(๑๒)	๑๐.๓(๓๓)	๕.๙(๑๙)	๖.๗(๖๕)
ภาพยนตร์	*ก(๒)	๑.๒(๖)	๐.๘(๘)	*ก(๑)	*ก(๓)	*ก(๔)	๐.๘(๘)
หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่าง ๆ	๖.๘(๓๓)	๑๒.๗(๖๑)	๙.๗(๙๔)	๙.๓(๓๐)	๑๐.๓(๓๔)	๙.๓(๓๐)	๙.๘(๙๔)
หนังสือเกี่ยวกับการวางแผน: ครอบครัว	๒๖.๙(๑๓๐)	๑๙.๙(๙๖)	๒๓.๕(๒๒๖)	๒๖.๑(๘๔)	๑๙.๓(๖๒)	๒๔.๙(๘๐)	๒๓.๕(๒๒๖)
หลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน	๒๒.๖(๑๐๙)	๒๕.๕(๑๒๓)	๒๓.๙(๒๓๑)	๓๑.๑(๑๐๐)	๒๕.๒(๘๑)	๑๕.๙(๕๑)	๒๓.๙(๒๓๑)
รวม	๑๐๐.๐(๔๘๓)	๑๐๐.๐(๔๘๒)	๑๐๐.๐(๙๖๕)	๑๐๐.๐(๓๒๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)	๑๐๐.๐(๓๒๑)	๑๐๐.๐(๙๖๕)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

และหนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ซึ่งมีร้อยละ ๒๔.๓, ๑๙.๓ ตามลำดับ นักเรียนโรงเรียนสหศึกษาร้อยละ ๒๕.๔ ได้รับความรู้จากครู อาจารย์ อันดับรองคือร้อยละ ๒๔.๙ และ ๑๕.๙ ได้รับความรู้จากหนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และจากหลาย ๆ ฝ่าย ประกอบกัน

จะเห็นได้ว่าแหล่งที่ให้ความรู้แก่นักเรียนนั้นคือ ครู อาจารย์ หนังสือเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และจากหลาย ๆ ฝ่ายประกอบกัน นอกจากนี้ก็กระจายตามแหล่งต่าง ๆ คือบิดา มารดา เพื่อน สื่อมวลชนต่าง ๆ

การรู้จักวิธีคุมกำเนิด

จากตารางที่ ๔๕ นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักวิธีการคุมกำเนิดโดยเฉลี่ย ๔ วิธี มีร้อยละ ๒๓.๖ รองลงมาคือ ๓ วิธี, ๕ วิธีซึ่งมีร้อยละ ๒๐.๗, ๑๙.๘

เพศ พบว่า นักเรียนชายที่รู้จักวิธีคุมกำเนิด ๔ วิธี มีร้อยละ ๒๒.๒ อันดับรองคือ ๕, ๓ วิธี มีร้อยละ ๒๐.๙, ๑๗.๙ แต่นักเรียนชายสามารถรู้วิธีคุมกำเนิดได้มากกว่า ๗ วิธี ถึงร้อยละ ๖.๘ นักเรียนหญิงรู้จักวิธีคุมกำเนิด ๔ วิธี ร้อยละ ๒๔.๘ อันดับรองคือ ๓, ๕ วิธี มีร้อยละ ๒๓.๒, ๑๘.๘ ตามลำดับ แต่มีความรู้วิธีคุมกำเนิดมากกว่า ๗ วิธี เพียงร้อยละ ๓.๙ โดยเฉลี่ยแล้วพบว่านักเรียนหญิงรู้จักวิธีคุมกำเนิด ๔ วิธี มากกว่าเพศชาย แต่เพศชายสามารถรู้วิธีคุมกำเนิดตั้งแต่ ๗ วิธี มากกว่านักเรียนหญิง

ตารางที่ ๕๕

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามการรู้จักวิธีการคุมกำเนิด เพศ และประเภทของโรงเรียน

วิธีคุมกำเนิด เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	๐ วิธี	๑ วิธี	๒ วิธี	๓ วิธี	๔ วิธี	๕ วิธี	๖ วิธี	๗ วิธี	๘ วิธี	๙ วิธี	๑๐ วิธี	รวม
นักเรียนชาย	๘.๘ (๔๑)	๒.๐ (๙)	๔.๔ (๔๓)	๑๗.๘ (๘๒)	๒๒.๒ (๑๐๒)	๒๐.๘ (๙๖)	๑๒.๐ (๕๕)	๕.๕ (๒๐)	๑.๗ (๘)	*ก (๑)	*ก (๒)	๑๐๐.๐ (๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๖.๘ (๓๕)	๒.๖ (๑๓)	๑๓.๓ (๖๗)	๒๓.๒ (๑๑๗)	๒๔.๘ (๑๒๕)	๑๘.๘ (๙๕)	๖.๓ (๓๒)	๓.๘ (๑๙)	*ก (๑)	-	-	๑๐๐.๐ (๕๐๔)
รวม	๗.๘ (๗๖)	๒.๓ (๒๒)	๑๑.๔ (๑๑๐)	๒๐.๗ (๑๑๙)	๒๓.๖ (๒๒๗)	๑๙.๘ (๑๙๑)	๙.๐ (๘๗)	๕.๐ (๓๙)	๐.๘ (๙)	*ก (๑)	*ก (๒)	๑๐๐.๐ (๙๖๓)
รัฐบาล	๘.๑ (๓๙)	๒.๕ (๑๒)	๑๑.๒ (๕๕)	๒๒.๘ (๑๑๐)	๒๓.๖ (๑๑๕)	๑๙.๐ (๙๒)	๗.๕ (๓๖)	๕.๓ (๒๑)	*ก (๕)	-	*ก (๑)	๑๐๐.๐ (๔๘๓)
เอกชน	๗.๗ (๓๗)	๒.๑ (๑๐)	๑๑.๖ (๕๖)	๑๘.๕ (๘๙)	๒๓.๗ (๑๑๕)	๒๐.๕ (๙๙)	๑๐.๘ (๕๒)	๓.๗ (๑๘)	๑.๐ (๕)	*ก (๑)	*ก (๑)	๑๐๐.๐ (๔๘๒)
รวม	๗.๘ (๗๖)	๒.๓ (๒๒)	๑๑.๔ (๑๑๐)	๒๐.๖ (๑๙๙)	๒๓.๖ (๒๒๘)	๑๙.๘ (๑๙๑)	๙.๑ (๘๘)	๕.๐ (๓๙)	๐.๘ (๙)	*ก (๑)	*ก (๒)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)
ชาย	๕.๐ (๒๙)	๑.๖ (๕)	๘.๕ (๒๗)	๑๖.๑ (๕๒)	๒๒.๐ (๗๑)	๒๒.๗ (๗๓)	๑๕.๐ (๕๕)	๓.๗ (๑๒)	๑.๖ (๕)	*ก (๑)	*ก (๒)	๑๐๐.๐ (๓๒๒)
สตรี	๕.๐ (๑๖)	๑.๘ (๖)	๑๑.๕ (๓๗)	๒๐.๖ (๖๖)	๒๕.๙ (๘๓)	๒๒.๑ (๗๑)	๙.๗ (๒๘)	๕.๐ (๑๓)	*ก (๑)	-	-	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
สหศึกษา	๕.๗ (๓๑)	๓.๕ (๑๑)	๑๔.๓ (๕๖)	๒๕.๒ (๘๑)	๒๓.๑ (๗๕)	๑๕.๓ (๕๖)	๕.๗ (๑๕)	๕.๕ (๑๕)	*ก (๓)	-	-	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
รวม	๗.๘ (๗๖)	๒.๓ (๒๒)	๑๑.๔ (๑๑๐)	๒๐.๖ (๑๙๙)	๒๓.๗ (๒๒๘)	๑๙.๗ (๑๙)	๙.๑ (๘๘)	๕.๐ (๓๙)	๐.๘ (๙)	*ก (๑)	*ก (๑)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล กับนักเรียนโรงเรียนเอกชน พบว่า นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิดเหมือนกัน คือ โรงเรียนรัฐบาลรู้วิธีคุมกำเนิด ๔, ๓, ๔ วิธี คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖, ๒๒.๘ และ ๑๘.๐ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชน รู้เรื่องวิธีคุมกำเนิด ๔, ๔, ๓ วิธี คิดเป็น ร้อยละ ๒๓.๗, ๒๐.๕, ๑๘.๕ แสดงว่านักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม ส่วนใหญ่รู้วิธีคุมกำเนิด ๔ วิธี แต่นักเรียนโรงเรียนเอกชนรู้จักวิธีคุมกำเนิด ๕ วิธี มากกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาล

ประเภทโรงเรียนชาย สตรี สหศึกษา พบว่านักเรียนโรงเรียนชายรู้วิธีการคุมกำเนิด ๔, ๔, ๓ วิธีคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗, ๒๒.๐, ๑๖.๑ นักเรียนโรงเรียนสตรีรู้วิธีการคุมกำเนิด ๔, ๕, ๓ วิธี ร้อยละ ๒๕.๔, ๒๒.๑, ๒๐.๖ ตามลำดับ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสหศึกษารู้วิธีคุมกำเนิด ๓, ๔, ๒ และ ๕ วิธี ร้อยละ ๒๕.๒, ๒๓.๑, ๑๔.๓ ตามลำดับ

สรุปได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้วิธีคุมกำเนิด ๔ วิธี แต่นักเรียนชายโดยเฉลี่ยจะรู้จักวิธีการคุมกำเนิดมากกว่านักเรียนหญิง คือสามารถรู้ ๕ วิธี ได้มากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา เมื่อพิจารณาโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิดได้พอสมควร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัจจุบันนี้ได้เริ่มมีการเผยแพร่ความรู้ด้านการวางแผนครอบครัวอย่างจริงจังและเปิดเผย แต่นักเรียนส่วนใหญ่ ยังรู้จักวิธีการคุมกำเนิดยังไม่ครบทุกวิธีนั้น อาจเป็นเพราะยังไม่มีการเปิดสอนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวอย่างจริงจังนั่นเอง ดังนั้น ถ้ามีการเรียนอย่างจริงจังแล้ว นักเรียนก็อาจจะรู้วิธีการคุมกำเนิดเพิ่มมากขึ้น

ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการวางแผนครอบครัว และต่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

การศึกษาถึงทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษาที่มีต่อการวางแผนครอบครัวนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะทราบถึงทัศนคติโดยทั่ว ๆ ไป ตลอดจนความคิดเห็นต่าง ๆ ที่มีต่อการวางแผนครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน และถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการที่

จะทราบว่ายโยบายทางประชากรของรัฐ บรรจุเป้าหมายเพียงใด โดยจะจำแนกตามเพศ คือ นักเรียนชาย นักเรียนหญิง และประเภทโรงเรียน โดยแบ่งเป็น นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาโดยแบ่งพิจารณาเป็นข้อ ๆ ดังนี้คือ

ทัศนคติที่มีต่อการวางแผนครอบครัว จำแนกตามเพศและประเภทของโรงเรียนได้ ดังนี้

เพศของนักเรียน

จากตารางที่ ๔๖ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวถึงร้อยละ ๔๖.๕ ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย ไม่ทราบ และไม่ตอบร้อยละ ๑.๖, ๑.๓ และ ๐.๖ ตามลำดับ ถ้าพิจารณาตามเพศของนักเรียนพบว่า นักเรียนชายเห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๔ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒๐.๒ ส่วนนักเรียนหญิงเห็นด้วย ร้อยละ ๔๗.๐ และไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑.๐

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน

จากตารางที่ ๔๖ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลเห็นด้วยร้อยละ ๔๖.๔ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑.๐ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนเห็นด้วยร้อยละ ๔๖.๑ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒.๑

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา

จากตารางที่ ๔๖ นักเรียนโรงเรียนชายร้อยละ ๔๕.๗ เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว และที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒.๕ นักเรียนโรงเรียนสตรีเห็นด้วยร้อยละ ๔๗.๔ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๐.๓ และนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาเห็นด้วยร้อยละ ๔๖.๐ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๑.๔ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศ หรือประเภทของโรงเรียนแล้ว ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนเห็นความสำคัญของการวางแผนครอบครัว ซึ่งอาจเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

ตารางที่ ๕๖

อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการวางแผนครอบครัว เพศ และประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทโรงเรียน	ทัศนคติต่อการวางแผนครอบครัว				รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๔๕.๙(๔๔)	๒.๒(๑๐)	๑.๑(๕)	*ก(๔)	๑๐๐.๐(๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๔๗.๐(๔๘๙)	๑.๐(๕)	๑.๖(๘)	*ก(๒)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๔๖.๕(๔๖๙)	๑.๖(๑๕)	๑.๓(๑๓)	๐.๖(๖)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
รัฐบาล	๔๖.๙(๔๖๘)	๑.๐(๕)	๑.๗(๘)	*ก(๒)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
เอกชน	๔๖.๑(๔๖๓)	๒.๑(๑๐)	๑.๐(๕)	*ก(๔)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๔๖.๕(๙๓๑)	๑.๖(๕)	๑.๓(๑๓)	๐.๖(๖)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
ชาย	๔๕.๗(๓๐๘)	๒.๕(๘)	*ก (๔)	*ก(๒)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
หญิง	๔๗.๘(๓๑๔)	*ก(๑)	*ก (๔)	*ก(๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
สหศึกษา	๔๖.๐(๓๐๘)	๑.๙(๖)	๑.๖(๕)	*ก(๒)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๔๖.๕(๙๓๐)	๑.๖(๑๕)	๑.๓(๑๓)	๐.๖(๖)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ทัศนคติที่มีต่อการคุมกำเนิด

จากตารางที่ ๕๗ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคุมกำเนิดถึงร้อยละ ๙๒.๕ และไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓.๕ ส่วนที่ไม่ทราบ ไม่ตอบมีร้อยละ ๒.๑ และ ๑.๙ ตามลำดับ ซึ่งถ้าจะแยกพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียนก็จะได้ผลดังนี้ คือ

เพศของนักเรียน จากตารางที่ ๕๗ นักเรียนชายเห็นด้วยกับการคุมกำเนิด ร้อยละ ๙๑.๙ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๔.๑ นักเรียนหญิงเห็นด้วยร้อยละ ๙๓.๑ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๓.๐ แสดงว่านักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการคุมกำเนิดมากกว่านักเรียนชาย

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน จากตารางที่ ๕๗ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลเห็นด้วยกับการคุมกำเนิด ร้อยละ ๙๓.๖ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒.๗ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนเห็นด้วยร้อยละ ๙๑.๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔.๔

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี โรงเรียนสหศึกษา จากตารางที่ ๕๗ นักเรียนโรงเรียนชายเห็นด้วยร้อยละ ๙๑.๐ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔.๓ นักเรียนโรงเรียนสตรีเห็นด้วยร้อยละ ๙๔.๔ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒.๘ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาเห็นด้วย ร้อยละ ๙๒.๒ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๓.๔

จากผลการวิเคราะห์ก็จะเห็นได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการคุมกำเนิด แต่ถ้าเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง หรือระหว่างนักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษาแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนโรงเรียนสตรี มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยกับการคุมกำเนิดมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนโรงเรียนชาย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเพศหญิงอาจจะเห็นปัญหาของการมีบุตรมากกว่าเพศชาย แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับการคุมกำเนิด ซึ่งแสดงว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของการจำกัดขนาดของครอบครัวโดยการคุมกำเนิด และเห็นว่าวิธีคุมกำเนิดเป็นวิธีที่ง่าย และปลอดภัย ดีกว่าวิธีอื่น ๆ

ระดับชั้นที่เหมาะสมกับการสอนเรื่องการวางแผนครอบครัว

จากตารางที่ ๕๘ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าควรเริ่มสอนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ร้อยละ ๔๒.๘ อันดับรองคือควรสอนในระดับ

ตารางที่ ๕๗

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการคุมกำเนิด เพศ และ ประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ทัศนคติต่อการคุมกำเนิด				รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๔๑.๘ (๔๒๒)	๔.๑ (๑๙)	๑.๑ (๕)	๒.๘ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๔๕๙)
นักเรียนหญิง	๕๓.๑ (๔๖๙)	๓.๐ (๑๕)	๓.๐ (๑๕)	๑.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕๐๔)
รวม	๕๒.๕ (๘๙๑)	๓.๕ (๓๔)	๒.๑ (๒๐)	๑.๙ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๙๖๓)
รัฐบาล	๕๓.๖ (๔๕๒)	๒.๗ (๑๓)	๒.๑ (๑๐)	๑.๗ (๘)	๑๐๐.๐ (๔๘๓)
เอกชน	๔๑.๕ (๔๔๑)	๔.๔ (๒๑)	๒.๑ (๑๐)	๒.๑ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๔๘๒)
รวม	๕๒.๕ (๘๙๓)	๓.๕ (๓๔)	๒.๑ (๒๐)	๑.๙ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)
ชาย	๔๑.๐ (๒๙๓)	๔.๓ (๑๔)	๑.๒ (๔)	๓.๕ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๓๒๒)
หญิง	๕๔.๕ (๓๐๓)	๒.๘ (๙)	๒.๒ (๗)	*ก (๒)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
สหศึกษา	๕๒.๒ (๒๙๖)	๓.๕ (๑๑)	๒.๘ (๘)	๑.๖ (๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
รวม	๕๒.๕ (๘๙๒)	๓.๕ (๓๔)	๒.๑ (๒๐)	๑.๙ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๙๖๔)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ซึ่งมีร้อยละ ๓๒.๓ ส่วนที่เหลือคือการสอนในระดับ ประถมศึกษาปีที่ ๑-๔, ประถมศึกษาปีที่ ๕-๗, วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ถ้าแยกศึกษาตามเพศและประเภท ของโรงเรียนจะได้ผลดังนี้

เพศของนักเรียน

จากตารางที่ ๕๔ นักเรียนชายเห็นว่าควรเริ่มสอนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ร้อยละ ๔๓.๖ อันดับรองคือ การสอนในระดับมัธยมศึกษา ปีที่ ๑-๓ ซึ่งมีร้อยละ ๒๕.๖ ส่วนนักเรียนหญิงเห็นว่าควรเริ่มสอนเกี่ยวกับการวางแผน ครอบครัวในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ร้อยละ ๔๒.๑ อันดับรองคือการสอนในระดับมัธยม- ศึกษาศึกษาปีที่ ๑-๓ ซึ่งมีร้อยละ ๓๔.๗

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน จากตารางที่ ๕๔ พบว่าร้อยละ ๔๓.๕ ของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล เห็นว่าควรเริ่มสอนการวางแผนครอบครัวให้แก่ นักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ อันดับรองคือ การสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ซึ่งมีร้อยละ ๓๒.๓ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนเห็นว่าควรสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ด้วยร้อยละ ๔๒.๓ และสอนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ร้อยละ ๓๒.๒

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา จากตารางที่ ๕๔ พบว่า นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ควรเริ่มสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ ร้อยละ ๔๓.๕, ๔๒.๕, ๔๒.๗ ตามลำดับ อันดับ รองคือการสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ ด้วยอัตราร้อยละ ๒๕.๕, ๓๕.๒, ๓๐.๑ ตาม ลำดับ

ผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศและประเภทของโรงเรียน แล้ว ส่วนใหญ่จะมีความเห็นตรงกันว่าควรที่จะเริ่มมีการสอนการวางแผนครอบครัวในระดับ มัธยมศึกษาที่ ๔-๖ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เป็นผู้ที่เรียนอยู่ในระดับสูงสุดของโรงเรียนสายสามัญ ศึกษา กำลังจะก้าวไปสู่วัยผู้ใหญ่ที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองเพิ่มขึ้น เมื่อจบการศึกษาใน ระดับนี้ ก็อาจจะแต่งงานหรือศึกษาต่อ และเป็นวัยที่พร้อมจะกำเนิดบุตรได้ มีพื้นฐานความรู้ทาง สรีระวิทยาต่าง ๆ พอสมควรจากการที่ได้ศึกษาในโรงเรียน ดังนั้น จึงเป็นระดับชั้นที่เหมาะสม ที่จะศึกษาหาความรู้ ด้านการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๕๘

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามความคิดเห็นว่าควรเริ่มสอนการวางแผนครอบครัว

ให้แก่ นักเรียนในระดับโต เพศ และประเภทของโรงเรียน

เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ระดับชั้นที่ควรเริ่มสอนการวางแผนครอบครัว						รวม
	ป.๑-ป.๔	ป.๕-ป.๗	ม.ศ.๑-ม.ศ.๓	ม.ศ.๔-ม.ศ.๖	วิทยาลัย	มหาวิทยาลัย	
นักเรียนชาย	๓.๗(๑๗)	๖.๓(๒๙)	๒๙.๖(๑๓๖)	๔๓.๖(๒๐๐)	๕.๗(๒๖)	๑๑.๑(๕๑)	๑๐๐.๐(๔๕๕)
นักเรียนหญิง	๑.๐(๔)	๕.๘(๒๙)	๓๔.๗(๑๗๔)	๔๒.๑(๒๑๒)	๓.๖(๑๘)	๑๒.๘(๖๕)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๒.๓(๒๒)	๖.๐(๔๘)	๓๒.๓(๓๑๑)	๔๒.๘(๔๑๒)	๔.๖(๔๔)	๑๒.๐(๑๑๖)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
รัฐบาล	๒.๑(๑๐)	๘.๑(๓๙)	๓๒.๓(๑๕๖)	๔๓.๕(๒๑๐)	๓.๑(๑๕)	๑๐.๙(๕๓)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
เอกชน	๒.๕(๑๒)	๓.๙(๑๙)	๓๒.๒(๑๕๕)	๔๒.๓(๒๐๔)	๖.๐(๒๙)	๑๓.๑(๖๓)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๒.๓(๒๒)	๖.๐(๔๘)	๓๒.๒(๓๑๑)	๔๒.๘(๔๑๔)	๔.๖(๔๔)	๑๒.๐(๑๑๖)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
ชาย	๓.๔(๑๑)	๖.๒(๒๐)	๒๙.๕(๙๕)	๔๓.๕(๑๔๐)	๕.๖(๑๘)	๑๑.๘(๓๘)	๑๐๐.๐(๓๒๒)
หญิง	*ก(๔)	๔.๗(๑๕)	๓๕.๒(๑๑๓)	๔๒.๔(๑๓๖)	๔.๔(๑๔)	๑๒.๑(๓๙)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
สหศึกษา	๒.๒(๗)	๗.๒(๒๓)	๓๒.๑(๑๐๓)	๔๒.๗(๑๓๗)	๓.๗(๑๒)	๑๒.๑(๒๙)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๒.๕(๒๓)	๖.๐(๕๘)	๓๒.๓(๓๑๑)	๔๒.๘(๔๑๓)	๔.๖(๔๔)	๑๒.๐(๑๑๖)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ทัศนคติที่ว่าการวางแผนครอบครัวช่วยทำให้อัตราการเกิดของประชากรลดลง

อย่างมาก

จากตารางที่ ๕๔ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่ว่าการวางแผนครอบครัวช่วยทำให้อัตราการเกิดของประชากรลดลงไปอย่างมากถึง ร้อยละ ๘๘.๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๖.๗ ไม่ทราบ ไม่ตอบร้อยละ ๓.๕ และ ๑.๒ ตามลำดับ พิจารณาได้ตามเพศและประเภทของโรงเรียนได้ ดังนี้

เพศนักเรียน จากตารางที่ ๕๔ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง เห็นด้วยร้อยละ ๘๖.๙, ๘๙.๙ ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๗.๖ และ ๖.๐ ตามลำดับ

ประเภทโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน จากตารางที่ ๕๔ พบว่า นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน เห็นด้วยร้อยละ ๘๘.๒ และ ๘๘.๘ ส่วนที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗.๒ และ ๖.๒

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา จากตารางที่ ๕๔ พบว่า นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษาเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๙, ๘๘.๘ และ ๙๑.๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๘.๗, ๖.๙ และ ๔.๗ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศหรือประเภทของโรงเรียนก็จะมีความเห็นตรงกัน คือเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวช่วยทำให้อัตราการเกิดของประชากรลดลงไปอย่างมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลของการวางแผนครอบครัวโดยวิธีการคุมกำเนิดซึ่งสามารถจำกัดขนาดของครอบครัว และป้องกันการตั้งครรภ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสามารถทำให้จำนวนประชากรลดลงได้

ทัศนคติที่มีต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัว

จากตารางที่ ๖๐ นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัวถึงร้อยละ ๗๒.๔ และเห็นด้วยร้อยละ ๒๑.๒ นักเรียนที่ตอบว่าไม่ทราบ ไม่ตอบมีร้อยละ ๔.๓, ๖.๒ ตามลำดับ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศและประเภทของโรงเรียนได้ผล ดังนี้คือ

เพศของนักเรียน จากตารางที่ ๖๐ นักเรียนชายไม่เห็นด้วยต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัวถึงร้อยละ ๖๗.๓ นักเรียนหญิงไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗๗.๐ และ นักเรียนชายเห็นด้วยต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัว ร้อยละ ๒๖.๑ และนักเรียนหญิงเห็นด้วยร้อยละ ๑๖.๗

ประเภทโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน จากตารางที่ ๖๐ นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลที่ตอบว่าไม่เห็นด้วยต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัวร้อยละ ๗๑.๐ และนักเรียนโรงเรียนเอกชนที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗๓.๗ ส่วนนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลที่ตอบว่า เห็นด้วยร้อยละ ๒๑.๔ นักเรียนโรงเรียนเอกชนที่เห็นด้วยร้อยละ ๒๐.๔

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา จากตารางที่ ๖๐ นักเรียนโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษาที่ไม่เห็นด้วยต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัวร้อยละ ๖๕.๕, ๗๘.๒, ๗๓.๒ และที่เห็นด้วยมีร้อยละ ๒๖.๔, ๑๖.๒, ๒๑.๒ ตามลำดับประเภทของโรงเรียน

จากการศึกษาเปรียบเทียบครั้งนี้จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะพิจารณาตามเพศ หรือประเภทโรงเรียนแล้ว พบว่า นักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่จะไม่เห็นด้วยต่อการนำเอาการทำแท้งมาช่วยในการวางแผนครอบครัวมากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนชายมีความเห็นที่เห็นด้วยต่อการนำเอาการทำแท้งมาช่วยในการวางแผนครอบครัวมากกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงอาจจะกลัวอันตรายจากการทำแท้ง และยังคงกลัวต่อการถูกประณามว่าเป็นคนชั่ว ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมไทย กลัวว่าสังคมจะรังเกียจและเป็นบาป ส่วนนักเรียนชายมีแนวโน้มที่เห็นด้วยกับการนำเอาการทำแท้งเพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัวก็เพราะว่าในสังคมไทยถือว่าฝ่ายชายต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบ และเลี้ยงดูฝ่ายหญิงเมื่อฝ่ายหญิงตั้งครรภ์ ฉะนั้น เมื่อยังไม่สามารถจะเลี้ยงดูได้เนื่องจากฐานะเศรษฐกิจไม่ดีพอหรือกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ หรือมีบุตรมากเกินไปจึงอาจจะคิดแก้ปัญหาโดยวิธีนี้ก็อาจเป็นได้

ตารางที่ ๕๔

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่ว่าการวางแผนครอบครัวช่วยทำให้อัตราการเกิดของประชากรลดลงเป็นอย่างมาก

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ทัศนคติที่ว่าการวางแผนครอบครัวช่วยทำให้อัตราการเกิดลดลงมาก				รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๘๖.๔ (๓๔๔)	๗.๖ (๓๕)	๔.๑ (๑๙)	๑.๓ (๖)	๑๐๐.๐ (๔๕๔)
นักเรียนหญิง	๘๙.๙ (๔๕๓)	๖.๐ (๓๐)	๓.๐ (๑๕)	๑.๒ (๖)	๑๐๐.๐ (๕๐๔)
รวม	๘๘.๕ (๘๕๒)	๖.๗ (๖๕)	๓.๕ (๓๔)	๑.๒ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๙๖๓)
รัฐบาล	๘๘.๒ (๔๒๖)	๗.๒ (๓๕)	๓.๕ (๑๗)	๑.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๕๘๓)
เอกชน	๘๘.๘ (๔๒๘)	๖.๒ (๓๐)	๓.๕ (๑๗)	๑.๕ (๗)	๑๐๐.๐ (๕๘๒)
รวม	๘๘.๕ (๘๕๔)	๖.๗ (๖๕)	๓.๕ (๓๔)	๑.๒ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)
ชาย	๘๕.๔ (๒๗๕)	๘.๗ (๒๘)	๔.๐ (๑๓)	๑.๙ (๖)	๑๐๐.๐ (๓๒๒)
หญิง	๘๘.๘ (๒๘๕)	๖.๙ (๒๒)	๒.๘ (๙)	๑.๖ (๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
สหศึกษา	๘๑.๓ (๒๙๓)	๕.๗ (๑๕)	๓.๗ (๑๒)	*ก (๑)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
รวม	๘๘.๕ (๘๕๓)	๖.๗ (๖๕)	๓.๕ (๓๔)	๑.๒ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๙๖๔)

*ก ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๖๐

อัตราส่วนร้อยของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัว

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ทัศนคติที่มีต่อการนำเอาการทำแท้งมาใช้ช่วยในการวางแผนครอบครัว				รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๒๖.๑ (๑๒๐)	๖๗.๓ (๒๐๔)	๓.๓ (๑๕)	๓.๓ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๕๕)
นักเรียนหญิง	๑๖.๗ (๘๔)	๗๗.๐ (๓๘๘)	๕.๒ (๒๖)	๑.๒ (๖)	๑๐๐.๐ (๕๐๔)
รวม	๒๑.๒ (๒๐๔)	๗๒.๔ (๖๙๒)	๔.๓ (๔๑)	๒.๒ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๙๖๓)
รัฐบาล	๒๑.๕ (๑๐๖)	๗๑.๐ (๓๕๓)	๕.๓ (๒๖)	๒.๗ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๔๘๓)
เอกชน	๒๐.๕ (๘๘)	๗๓.๗ (๓๕๕)	๔.๑ (๒๐)	๑.๗ (๘)	๑๐๐.๐ (๔๘๒)
รวม	๒๑.๒ (๓๐๕)	๗๒.๓ (๖๙๘)	๔.๒ (๔๑)	๒.๒ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๙๖๕)
ชาย	๒๖.๕ (๘๕)	๖๕.๕ (๒๑๑)	๓.๗ (๑๒)	๔.๓ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๓๒๒)
หญิง	๑๖.๒ (๕๒)	๗๘.๒ (๒๕๑)	๔.๐ (๑๓)	๑.๖ (๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
สหศึกษา	๒๑.๒ (๖๘)	๗๓.๒ (๒๓๕)	๕.๐ (๑๖)	*๓ (๒)	๑๐๐.๐ (๓๒๑)
รวม	๒๑.๓ (๒๐๕)	๗๒.๓ (๖๙๗)	๔.๓ (๔๑)	๒.๒ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๙๖๔)

*๓ ข้อมูลต่ำกว่า ๕ ราย

ทัศนคติต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย

จากตารางที่ ๖๑ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย ร้อยละ ๖๗.๑ ส่วนที่ตอบว่าเห็นด้วยมีเพียงร้อยละ ๒๔.๗ เมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศ และประเภทของโรงเรียนจะได้ผลดังนี้

เพศของนักเรียน จากตารางที่ ๖๑ นักเรียนชายที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย ร้อยละ ๖๑.๗ เห็นด้วยร้อยละ ๒๔.๒ สำหรับนักเรียนหญิงที่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ ๗๒.๐ เห็นด้วยร้อยละ ๒๐.๖

ประเภทโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน จากตารางที่ ๖๑ พบว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย ร้อยละ ๖๗.๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒๔.๗ ส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๖๖.๖ และเห็นด้วยร้อยละ ๒๓.๔

ประเภทโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา จากตารางที่ ๖๑ พบว่า นักเรียนโรงเรียนชายที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทยร้อยละ ๕๕.๕ เห็นด้วยร้อยละ ๓๐.๔ นักเรียนโรงเรียนสตรีที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๖๘.๘ เห็นด้วยร้อยละ ๒๓.๔ ส่วนนักเรียนโรงเรียนสหศึกษาไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗๒.๓ เห็นด้วยร้อยละ ๒๐.๖

จากการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย โดยจำแนกตามเพศ และประเภทของโรงเรียนจะเห็นได้ว่านักเรียนหญิงไม่เห็นด้วยต่อการทำแท้งโดยเสรีมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงจะเห็นว่าการทำงานแท้งนั้นฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายทำแท้ง ดังนั้น อาจจะทำให้เกิดอันตรายจากการทำแท้งก็ได้ และในสังคมไทยปัจจุบันยังไม่เป็นที่ยอมรับกันอย่างเปิดเผยในเรื่องนี้ และยังเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรม ผิดกฎหมาย อาจจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาสังคมและทำให้ฝ่ายหญิงเป็นที่รังเกียจของสังคม ส่วนนักเรียนชายมีแนวโน้มที่เห็นด้วยกับการทำแท้งโดยเสรีมากกว่านักเรียนหญิง อาจจะเป็นเพราะคิดว่าการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนานั้นควรใช้วิธีการทำแท้ง ดีกว่าที่จะปล่อยให้เด็กเกิดมาเป็นปัญหาต่อครอบครัว เนื่องจากฝ่ายชายเป็นฝ่ายที่เสี่ยงถูกรับผิดชอบ

ตารางที่ ๖๑

อัตราส่วนร้อยละของนักเรียนจำแนกตามทัศนคติต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย เพศ และประเภทของโรงเรียน

ทัศนคติ เพศ และ ประเภทของโรงเรียน	ทัศนคติต่อการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย				รวม
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ	ไม่ตอบ	
นักเรียนชาย	๒๕.๒(๑๓๔)	๖๑.๗(๒๘๓)	๓.๑(๑๔)	๖.๑(๒๘)	๑๐๐.๐(๔๕๕)
นักเรียนหญิง	๒๐.๖(๑๐๔)	๗๒.๑(๓๖๓)	๖.๒(๓๑)	๑.๒(๖)	๑๐๐.๐(๕๐๔)
รวม	๒๔.๗(๒๓๘)	๖๗.๑(๖๔๖)	๔.๗(๔๕)	๓.๕(๓๔)	๑๐๐.๐(๙๖๓)
รัฐบาล	๒๕.๗(๑๒๔)	๖๗.๕(๓๒๖)	๓.๕(๑๕)	๒.๕(๑๔)	๑๐๐.๐(๔๘๓)
เอกชน	๒๓.๕(๑๑๔)	๖๖.๖(๓๒๑)	๕.๔(๒๖)	๔.๑(๒๐)	๑๐๐.๐(๔๘๒)
รวม	๒๔.๘(๒๓๘)	๖๗.๐(๖๔๗)	๔.๗(๔๕)	๓.๕(๓๔)	๑๐๐.๐(๙๖๕)
ชาย	๓๐.๔(๕๘)	๕๕.๕(๑๕๓)	๓.๑(๑๐)	๖.๕(๒๑)	๑๐๐.๐(๒๒๒)
หญิง	๒๓.๔(๗๕)	๖๘.๘(๒๒๑)	๖.๒(๒๐)	๑.๖(๕)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
สหศึกษา	๒๐.๖(๖๖)	๗๒.๓(๒๓๒)	๔.๗(๑๕)	๒.๕(๘)	๑๐๐.๐(๓๒๑)
รวม	๒๔.๘(๒๓๘)	๖๗.๑(๖๔๗)	๔.๗(๔๕)	๓.๕(๓๔)	๑๐๐.๐(๙๖๔)

ต่อฝ่ายหญิง ดังนั้นเมื่อสภาพโดยทั่ว ๆ ไปของฝ่ายชายจะไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูฝ่ายหญิง และลูกที่เกิดขึ้นได้ ก็คิดว่าการทำแท้งเป็นการแก้ไขปัญหาได้ และอีกประเด็นหนึ่งอาจจะคิดว่าถ้าเกิดความผิดพลาดจากการคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ ก็สามารถนำเอาวิธีการทำแท้งมาใช้ได้ แต่เมื่อพิจารณาทั้งฝ่ายนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงแล้ว ทั้ง ๒ ฝ่ายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการทำแท้งโดยเสรีในประเทศไทย